

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักการบริหาร
2. หลักการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไป
3. หลักการและระเบียบจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล
4. ความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
5. ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขัน
6. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานและการจัดการแข่งขัน
7. สภาพปัญหาในการจัดการแข่งขัน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

หลักการบริหาร

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารแบบกระบวนการ จึงขอนำแนวความคิดของนักวิชาการที่อธิบายการบริหารแบบกระบวนการ และจะเน้นในเรื่องการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ (นพพงษ์ บุญจิตราดุล, 2534, หน้า 7-9) ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการบริหารงานของอ็องรี เฟโยล (Henri Fayol)

อ็องรี เฟโยล นักวิศวกรชาวฝรั่งเศสเป็นต้นกำเนิดในการพิจารณาการบริหารแบบกระบวนการ Fayol อธิบายกระบวนการบริหารงานว่าประกอบด้วยลำดับขั้นทางการบริหาร 5 ประการ คือ (POCCC)

การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ แล้วกำหนดแผนการปฏิบัติไว้เป็นแนวทางในการทำงานในอนาคต

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารในการจัดโครงสร้างของงาน และกำหนดอำนาจหน้าที่ของบุคคล

การสั่งการ (Commanding) หมายถึง การสั่งการให้ผู้ปฏิบัติงานได้บังคับบัญชาทำงานตามหน้าที่ที่มีอยู่

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารในการเชื่อมโยงงาน

ของทุกฝ่ายให้เข้ากันได้ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์รวมกัน

การควบคุมงาน (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารในการกำกับการปฏิบัติงานให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินไปตามแผนงานที่วางไว้

2. การบริหารงานแบบ POSDCORB

ผู้เริ่มเรียนหลักเบื้องต้นของการบริหารจะต้องจดจำคำว่า POSDCORB และเข้าใจความหมายของคำนี้เป็นอย่างดี เพราะ POSDCORB คือ แนวคิดสำคัญที่สุดของแนวทฤษฎีการบริหารงานแบบกระบวนการ POSDCORB เป็นสัญลักษณ์แสดงหลักการบริหารงานที่เป็นแนวคิดของนักบริหารชาวอเมริกัน 2 ท่าน คือ Luther Gulick และ Lyndall Urwick ในปี 1937 นักบริหารทั้งสองท่านได้เขียนบทความทางทฤษฎีการปฏิบัติที่มีชื่อเสียง Papers on the Science of Administration ในบทความดังกล่าวได้เสนอแนวคิดกระบวนการบริหารงานเป็นลำดับขั้น 7 ขั้น และได้นำเอาตัวอักษรนำหน้าของแต่ละขั้นมาสร้างเป็นคำว่า POSDCORB ขึ้น ลำดับขั้นการบริหารงาน 7 ขั้นคือ

Planning	- การวางแผนงาน
Organizing	- การจัดองค์การ
Staffing	- การจัดคนเข้าทำงาน
Directing	- การควบคุมงาน
Coordinating	- การประสานงาน
Reporting	- การเสนอรายงาน
Budgeting	- การงบประมาณ

ลำดับขั้นการบริหารแบบ POSDCORB อธิบายโดยสรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนงาน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าและกำหนดเป้าประสงค์ที่แน่นอน หลักสำคัญของการวางแผนงานมี 3 ประการ ได้แก่ การวางแผนงานต้องสอดคล้องกับนโยบาย การวางแผนต้องอาศัยหลักวิชาหรือความรู้ทางวิทยาการ การวางแผนงาน ต้องอาศัยข้อมูล (Data) เพื่อช่วยให้กำหนดวิธีการได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างของการบริหารตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชา กำหนดอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งต่างๆ และแบ่งความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง การจัดองค์การอาจจะจัดเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (staff) และหน่วยงานให้ความช่วยเหลือ (auxiliary)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) เป็นหลักการบริหารบุคคลที่ได้แก่การจัดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานในเวลาอันเหมาะสม ดังคำกล่าวทางหลักการบริหารว่า Put the right man to the right job at the right time การจัดคนเข้าทำงานยังหมายถึง การบำรุงขวัญ การพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานด้วย

4. การควบคุมงาน (Directing) หมายถึง กระบวนการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหาร พร้อมทั้งการติดตามดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย การควบคุมงานยังรวมถึงการให้คำแนะนำหรือการนิเทศงานของผู้บริหารด้วย

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การติดต่อสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในหน่วยงานต่างๆตามโครงสร้างของงาน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูง ไม่ทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน การทำงานให้ผสมกลมกลืนกันในหน่วยงานต่างๆ ทำให้ผลงานตรงตามเป้าหมาย การประสานงานเป็นกิจกรรมที่ทุกหน่วยงานจะต้องกระทำ เพราะการประสานงานช่วยให้การปฏิบัติภารกิจแต่ละขั้นตอนดำเนินไปอย่างราบรื่น

6. การเสนอรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานจากหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน การเสนอรายงาน ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาทราบความก้าวหน้าของงานทุกระยะ ทำให้สะดวกแก่การประสานงานในองค์การ

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณและการเงินการใช้จ่ายเงิน การควบคุมบัญชีและการตรวจสอบบัญชี หน้าที่สำคัญของผู้บริหารในด้านงบประมาณ เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมขออนุมัติงบประมาณ การพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณ การใช้จ่ายเงินตามงบประมาณและการตรวจสอบใช้จ่าย

3. กระบวนการบริหารงานของสมาคมผู้บริหารการศึกษาสหรัฐอเมริกา (AASA Administrative Process)

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administrator) เสนอกระบวนการบริหารการศึกษาเมื่อปี ค.ศ. 1955 ในหนังสือประจำปีของสมาคมไว้ 5 ขั้น ลักษณะของกระบวนการบริหารแบบ AASA นี้ได้แปลงแนวคิดหลักการบริหารแบบ POSDCORB เพื่อให้เหมาะสมกับการบริหารการศึกษา ทรรศนะของ AASA ทั้ง 5 ขั้น ใช้อักษรย่อว่า PASCE ซึ่งหมายความว่าดังต่อไปนี้

Planning	- การวางแผนงาน
Allocating	- การจัดทรัพยากรบริหาร
Stimulating	- การกระตุ้นบำรุงกำลัง

Coordinating - การประสานงาน

Evaluating - การประเมินผลงาน

แนวทฤษฎี AASA แต่ละลำดับชั้นอธิบายโดยสรุปดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) มีความหมายเช่นเดียวกับการวางแผนงานใน POSDCORB
 2. การจัดทรัพยากรการบริหาร (Allocating) หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากรบริหารในหน่วยงาน เช่น การจัดสรรงบประมาณการกำหนดอัตราตามตำแหน่ง หน้าที่ การแสวงหาเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เป็นต้น
 3. การกระตุ้นบำรุงกำลัง (Stimulating) หมายถึง การส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน เช่น การบำรุงขวัญและให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงานการสร้างบรรยากาศการทำงานที่น่าพึงพอใจ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในองค์กร เป็นต้น
 4. การประสานงาน (Coordinating) มีความหมายทำนองเดียวกันกับลำดับชั้นบริหารใน POSDCORB
 5. การประเมินผลงาน (Evaluating) หมายความว่า การตรวจสอบการปฏิบัติงาน การเสนอรายงาน เช่นเดียวกับขั้นเสนอรายงานใน POSDCORB
4. กระบวนการบริหารทรัพยากรของการบริหาร 4 M'S
- กระบวนการหรือวิธีทางบริหารทุกรูปแบบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น แล้วแต่จะเลือกกระบวนการใดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะนำกระบวนการบริหารใดมาใช้ สิ่งที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือ ทรัพยากรของการบริหาร 4 M'S เราจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรมาช่วยในการดำเนินงานในการบริหารจัดการต่างๆ ทรัพยากรบริหาร 4 M'S ประกอบด้วย
1. บุคลากร (MAN) นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการบริหารงาน จะต้องประกอบด้วยบุคคล สองฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายปฏิบัติงาน
 2. งบประมาณ (MONEY) งบประมาณที่ใช้ ในการบริหารงานด้านต่างๆ ทั้งงบประมาณภายใน และงบประมาณที่สนับสนุนจากภายนอก
 3. วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) นอกจากวัสดุ อุปกรณ์แล้ว ยังรวมถึงเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการดำเนินการอีกด้วย
 4. การบริหารจัดการ (Management) นับว่ามีความสำคัญอีกประการหนึ่ง ถึงแม้ว่า จะมีบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ พร้อมแต่ขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี การบริหารงานก็จะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการบริหารแบบวงจร PDCA

PDCA คือ วงจรการบริหารที่เป็นทั้งปรัชญา นวัตกรรมและเป็นต้นธารภูมิปัญญา หรือเป็นศาสตร์ใหญ่ของวงจรการบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เครื่องมือการบริหารที่มีนัยร้อย พันหรือหมื่นรูปแบบนั้นล้วนแต่มีแก่นร่วมที่สำคัญบนพื้นฐานเดียวกัน นั่นคือวงจรการบริหารแบบ PDCA วงจร PDCA เป็นวงจรการวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และปฏิบัติ เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุง มีพัฒนาการจากการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ โดยมีลักษณะเป็นวงจรต่อเนื่อง

ทั้งนี้อาจอธิบายถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. วางแผน (Plan) ต้องพิจารณาในประเด็นสำคัญ เช่น
 - การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ชัดเจน
 - การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม
 - การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้เป็นต้น
2. ลงมือทำ (Do) ได้แก่
 - ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีทำงานในแต่ละครั้ง และลงมือปฏิบัติ
 - เก็บข้อมูลคุณลักษณะทางด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้เป็นต้น
3. ตรวจสอบ (Check) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงานและการประเมินผลสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้วเช่น
 - ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
 - ตรวจสอบคุณลักษณะทางด้านคุณภาพว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ เป็นต้น
4. ปฏิบัติและแก้ไขปรับปรุง (Act) เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำตามแผนพบว่ามีผลผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ต้องทำการแก้ไขและปรับปรุง เช่น
 - แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา
 - ค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก
 - หาทางพัฒนาระบบหรือปรับปรุงการทำงานนั้นๆ โดยตรงเป็นต้น

เมื่อมีการนำ PDCA มาใช้ในการปรับปรุงการบริหาร โดยเฉพาะด้านการควบคุมคุณภาพ จึงมีการขยายผลกระบวนการ เพิ่มขั้นตอนการปฏิบัติโดยละเอียดมากขึ้น แต่ในแนวคิดหลักยังคงขั้นตอนสำคัญทั้ง 4 คือ Plan-Do-Check-Action อย่างครบถ้วน นอกจากนี้อาจมีการขยายผลวงจร PDCA เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงรูปธรรมอย่างชัดเจน

ขั้นตอน PDCA

- ขั้นที่ 1. เลือกแนวทางหรือโครงการ
- ขั้นที่ 2. ทำความเข้าใจสถานการณ์ในปัจจุบัน
- ขั้นที่ 3. วิเคราะห์สาเหตุและกำหนดการลงมือแก้ไขให้ถูกต้อง
- ขั้นที่ 4. ลงมือปฏิบัติ
- ขั้นที่ 5. ตรวจสอบผลกระทบ
- ขั้นที่ 6. ดำเนินการตามความเหมาะสม
- ขั้นที่ 7. ตัดสินใจทำการวางแผนใหม่

หลักการจัดการแข่งขันกีฬาทั่วไป

พิทักษ์ พลจันทร์ (2539, หน้า, 49 – 52) ได้แบ่งวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการว่าจะทำอะไร เมื่อไร ด้วยวิธีการอย่างไร และหาผู้รับผิดชอบ เตรียมงบประมาณ การเตรียมการประกอบไปด้วย

การวางนโยบาย อำนาจการเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นผลดีต่อเยาวชนทั่วไป

จัดเตรียมการออกประกาศกำหนด ข้อบังคับ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

กำหนดคุณสมบัตินักกีฬา ประเภทกีฬา วันรับสมัคร และวันจัดการแข่งขัน

กำหนดระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดที่จัดให้มีการแข่งขัน

ประสานงาน ควบคุม ดูแลโดยทั่วไปเกี่ยวกับการเตรียมงานของแต่ละฝ่าย

การติดต่อประสานงาน ตลอดจนการขอรับการสนับสนุนในการเตรียมงานการแข่งขันจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งภาคเอกชนด้วย

2. ขั้นตอนการดำเนินการประกอบไปด้วย

ฝ่ายพิธีการ ตรวจสอบความพร้อมในการเตรียมการของฝ่ายโดยการประสานงานกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันอย่างใกล้ชิด การกำหนดพิธีการเปิด – ปิดการแข่งขัน พิธีการต่างๆ เช่น การมอบเหรียญรางวัล เป็นต้น

ฝ่ายสนามและอุปกรณ์ ตรวจสอบความพร้อมในการจัดเตรียมสนามสำหรับใช้ฝึกซ้อม และใช้แข่งขันกีฬาเยาวชน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันทุกชนิดต้องมีอย่างเพียงพอกับความต้องการ

ฝ่ายแพทย์และพยาบาล ตรวจสอบความพร้อมในการเตรียมจัดหาจัดซื้อเวชภัณฑ์ที่จำเป็นติดต่อโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ในกรณีมีความจำเป็นฉุกเฉินเตรียมแพทย์และพยาบาลประจำสนามแข่ง

ฝ่ายที่พักและอาหาร ตรวจสอบการเตรียมการจัดหาที่พักนักกีฬา และเจ้าหน้าที่ให้มีอย่างเพียงพอและมีความสะดวกสบายพอสมควร ประสานงานเรื่องความปลอดภัยในสถานที่พัก ถ้าเป็นไปได้ที่พักรออยู่ใกล้สนามแข่งขัน การเตรียมเรื่องอาหารของเจ้าหน้าที่และนักกีฬาให้มีความสะอาด

ฝ่ายขนส่ง ตรวจสอบความพร้อมในเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาจัดเตรียมรถยนต์ที่ใช้สำหรับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ไปทำการแข่งขันและกลับที่พัก

ฝ่ายปฏิคมและนำเลี้ยง ตรวจสอบการวางแผนการต้อนรับบุคคลสำคัญต่างๆ การจัดเจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับประธานในพิธี จัดเตรียมเครื่องดื่มสำหรับแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน จัดเตรียมน้ำดื่ม สำหรับนักกีฬาที่ทำการฝึกซ้อมและทำการแข่งขัน

ฝ่ายรักษาความสงบและจราจร ตรวจสอบความพร้อมตามหน้าที่กำหนดไว้ ประสานงานกับสถานีตำรวจในการจัดอัตรากำลังประจำในสนามกีฬาและบริเวณที่พักจัดการเกี่ยวกับการจราจรบนถนนในการขนส่งนักกีฬา

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ตรวจสอบการวางแผนการโฆษณาการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชนทุกแขนง จัดเตรียมเครื่องมือสื่อสารและใส่โทรศัพท์มือถือ รวมทั้งการติดตั้งโทรศัพท์ให้เพียงพอเป็นศูนย์กลางในการรายงานผลการแข่งขัน

ฝ่ายการเงิน ตรวจสอบเรื่องการกำหนดประมาณค่าใช้จ่ายของฝ่ายต่างๆ การจัดหาเงินเพิ่มเติมจากภาคเอกชนเพื่อสนับสนุน

ฝ่ายจัดการแข่งขัน ตรวจสอบความพร้อมต่างๆ เช่น กำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมและโปรแกรมการแข่งขัน การจัดทำสูติบัตรการแข่งขัน การรายงานผลการแข่งขันประจำวัน การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

ฝ่ายกรรมการผู้ตัดสิน ตรวจสอบความพร้อมในการจัดเตรียมการด้านกรรมการผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬาทุกชนิด การออกหนังสือเชิญปฏิบัติหน้าที่ การจัดเตรียมรางวัลสำหรับกรรมการผู้ตัดสิน

3. ขั้นสรุปประเมินผล หมายถึง การนำเอาผลที่ได้รับมาจากหน่วยงานในหน่วยงานต่างๆ มาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อดูว่าผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว ได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

นอกจากนี้ การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาให้เป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท (น้อม สังข์ทอง, 2543, หน้า 107 – 111)

1. การจัดจำการดำเนินการแข่งขันกีฬาทั่วไป หรือการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาหลายประเภทในเวลาช่วงเดียวกัน เช่น โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬาประจำปีของจังหวัด

อำเภอ เป็นต้น

2. การจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาเฉพาะอย่าง เป็นการแข่งขันกีฬาในแต่ละชนิดที่จัดการแข่งขันในช่วงเวลาหนึ่งเพียงเฉพาะอย่างเท่านั้น เช่น การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันวอลเลย์บอลชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันฟุตบอล โตโยต้าคัพ เป็นต้น

การจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 ลักษณะ แม้ว่าจะมีวิธีที่แตกต่างกันไปบ้าง แต่การดำเนินการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าว สิ่งที่คุณคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาต้องคำนึงถึง คือ ปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาโดยแท้จริง โดยมีหลักการดำเนินการแข่งขันกีฬาดังนี้

1. หลักการจัดการแข่งขันที่มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม
2. หลักการจัดการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ

หลักการจัดการแข่งขันที่มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม เป็นหลักการที่คุณคณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงเป็นเบื้องต้นที่จะทำให้ความยุติธรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้องการแข่งขันทุกคนทุกฝ่ายหรือทุกๆทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน ไม่ใช่ความยุติธรรมสำหรับผู้แข่งขันหรือทีมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการประท้วง ฟ้องร้องหรือเกิดข้อขัดแย้งโดยมาก จะมีสาเหตุมาจากความไม่ยุติธรรมของคุณคณะกรรมการจัดการแข่งขัน หรือฝ่ายเจ้าภาพที่คอยจะหาข้อได้เปรียบให้กับทีมของตัวเองที่เกี่ยวข้องอยู่ การจัดการแข่งขันกีฬา เมื่อเริ่มต้นด้วยความลำเอียง สิ่งที่จะตามมาคือความยุ่งยาก ทำให้การแข่งขันไม่เป็นไปตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬา ที่ต้องการให้เกิดมิตรภาพที่ดี ระหว่างผู้เข้าร่วมแข่งขันทุกคน ฉะนั้น เจ้าภาพหรือคุณคณะกรรมการจัดการแข่งขันพึงระลึกเสมอว่า “ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่คุณเจ้าภาพหรือคุณคณะกรรมการจัดการแข่งขันจะต้องให้กับผู้เข้าแข่งขันทุกคน ทุกฝ่าย เท่าเทียมกัน”

หลักการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง การจัดการแข่งขันที่ประหยัดทั้งปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนและจากประชาชน มีการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ และอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการแข่งขัน มีความสุข บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขันกีฬา ตามปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริง ต้องอาศัยขั้นตอนในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน
2. ขั้นการดำเนินการจัดการแข่งขัน
3. ขั้นสรุปผลประเมินผล

ขั้นการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน

การรวมตัวกันทำกิจกรรมใดๆก็ตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการวางแผนเป็นอันดับแรกสุด ความหมายของการวางแผนก่อนที่จะกล่าวถึงการวางแผนจัดการแข่งขันก็สมควรทำความเข้าใจ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับความหมายของการวางแผนเป็นพื้นฐานเสียก่อน

การวางแผน (Planning) คือ การเตรียมการหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้บริหารมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานหรือกระทำอะไรบางอย่างในอนาคต (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2538, หน้า 80) การวางแผนจึงเป็นเรื่องของการตัดสินใจในปัจจุบันที่มีผลต่ออนาคตในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

จะทำอะไร	=	ระบุงานที่จะต้องทำ
ทำไม	=	วัตถุประสงค์
เมื่อไร	=	ระยะเวลาของการปฏิบัติงานที่จะทำ
อย่างไร	=	ระเบียบวิธีการปฏิบัติ ขั้นตอนของการทำงาน
จะให้ใครทำ	=	ระบุผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมงาน
จะทำที่ไหน	=	ระบุสถานที่ที่จะทำ
จะใช้งบประมาณเท่าไร	=	ระบุงบประมาณที่ใช้จ่ายในการทำงาน

การทำกิจกรรมถ้าได้เตรียมการตามขั้นตอนที่กล่าวแล้วข้างต้น ก็จะทำให้การทำกิจกรรมนั้นบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างประหยัด ทั้งเวลา งบประมาณ กำลังแรงงานหรือที่เรียกว่าประหยัดทรัพยากรในการบริหาร อีกนัยหนึ่งกล่าวว่า การทำกิจกรรมนั้นเกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพนั่นเอง จากความหมายที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า “การวางแผนก็คือ กระบวนการต่างๆที่ทำขั้นตอนวิธีการดำเนินงานในปัจจุบันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต”

ความหมายของการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬา

จากความหมายของการวางแผนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า “การวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬาหมายถึง กระบวนการต่างๆที่องค์กร หรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้ตัดสินใจไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา มีการพิจารณาปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา และกำหนดวิธีการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการจัดการแข่งขันบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ บริสุทธิยุติธรรม”

ความสำคัญของการวางแผนการจัดการแข่งขัน

การจัดการแข่งขันทุกระดับจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้ หากมีการวางแผนเตรียมการไว้เป็นอย่างดี เช่น ได้กำหนดกิจกรรม กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากร กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน และการจัดเตรียมปัจจัยพื้นฐานหรือทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการจัดการแข่งขัน การวางแผนจะอำนวยความสะดวกให้กับคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ดังนี้

1. ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการแข่งขันชัดเจน หลังจากการจัดวางแผนการจัดการแข่งขันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทำให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการแข่งขันว่าต้องการอะไร มาตรฐานของการแข่งขันระดับใด จึงจะจัดงาน จัดคน จัดเงิน จัดวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ได้เหมาะสมและช่วยให้การปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา มีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ ทำงานประสานสัมพันธ์กัน รวมทั้งลดการทำงานที่ซ้ำซ้อน
3. ช่วยให้เกิดการประหยัดงบประมาณ การจัดการแข่งขันที่ปฏิบัติไปตามแผนงานที่วางไว้ ย่อมก่อให้เกิดการประหยัดทั้งเงินทุนและเวลา
4. ช่วยให้การตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติกิจกรรมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนในการวางแผนการจัดการแข่งขัน

การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องมีการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าอย่างดียิ่งทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่าง เพราะอาจจะส่งผลถึงชื่อเสียงของผู้ที่เป็นเจ้าภาพด้วย สิ่งที่ต้องดำเนินการในการวางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน เพื่อให้การจัดการแข่งขันประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเกิดปัญหาข้อบกพร่องน้อยที่สุด ควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการแข่งขัน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จะต้องศึกษาในภาพรวม ทั้งความเป็นไปได้ในการจัดการแข่งขัน ซึ่งมีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

- 1.1 จุดประสงค์และเป้าหมายการจัดการแข่งขันมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอย่างไร เพื่ออะไร มากน้อยเท่าไร

1.2 ศึกษาภูมิหลัง หมายความว่า ในอดีตเคยทำการจัดการแข่งขันกีฬารายการใด ประเภทใด หรือระดับใดบ้าง เช่น การจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่างระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ เพื่อศึกษาจุดดี จุดอ่อน และป้องกันมิให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย

1.3 สสำรวจความร่วมมือจากประชาชน เสี่ยงสะท้อนจากสื่อมวลชน ว่าสนใจและให้ความร่วมมือหรือไม่

1.4 องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนหรือไม่เพียงใด

1.6 ชนิดและประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขัน หมายถึง จะจัดแข่งขันกีฬาที่ชนิด กีฬาประเภท และคาดว่าจะมีทีมสมัครเข้าแข่งขันมากน้อยเท่าไร

1.7 วันเวลาที่ทำการแข่งขัน ควรพิจารณาว่าช่วงเวลาใดที่เหมาะสมที่สุด โดยคำนึงถึงความพร้อมของปัจจัยต่างๆที่จะอำนวยความสะดวก

1.8 สถานที่จัดการแข่งขัน ควรพิจารณาความพร้อมของสนามแข่งขัน มีความพร้อมมากน้อยเพียงใดที่จะอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขัน หรือสนามมีเพียงพอและได้มาตรฐานหรือไม่

1.9 กรรมการผู้ตัดสิน ควรพิจารณาว่ากรรมการผู้ตัดสินมีความสามารถเหมาะสมกับระดับของการจัดการแข่งขัน มีเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะหาได้จากที่ใด

1.10 รางวัล ควรพิจารณารางวัลที่มอบให้แก่ทีมชนะเลิศเป็นถ้วยรางวัล เงินรางวัลหรือให้เป็นวุฒิบัตรและแหล่งรางวัลจะได้จากที่ใด

1.11 การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติหน้าที่ การจัดการแข่งขันจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับอยู่กับบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม คือ บุคลากรทางด้านเทคนิคและบุคลากรทั่วไปที่มีความรู้ ความสามารถ ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมทำของทุกฝ่ายจึงจะเกิดผลดังกล่าว โดยพิจารณาว่าบุคลากรเหล่านี้จะสรรหามาได้จากที่ใดบ้าง และจะต้องใช้บุคลากรจำนวนเท่าไร โดยหาข้อมูลจากการแข่งขันกีฬาในรายการอื่นที่เคยจัดมาในอดีตมาเปรียบเทียบได้ส่วนหนึ่ง

1.12 เทคโนโลยี โดยพิจารณาว่าจะใช้เทคโนโลยีอะไรบ้างที่จะนำมาใช้ในการจัดการแข่งขัน เพื่อให้การจัดการแข่งขันมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ และพิจารณาต่อไปว่าจะหาแหล่งเทคโนโลยีเหล่านี้มาจากแหล่งใดได้บ้าง ขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหรือจัดซื้อ

1.13 ด้านงบประมาณ งบประมาณนี้เป็นสิ่งสำคัญมากปัจจัยหนึ่ง ในการทำงาน การจัดการแข่งขันต้องคิดคำนวณว่าจะต้องใช้งบประมาณมากน้อยเท่าไร และจะได้งบประมาณจากแหล่งใดบ้าง มาสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

ขั้นที่ 2 จัดทำโครงการจัดการแข่งขัน การจัดทำโครงการจัดการแข่งขันกีฬา ไม่ว่าจะเป็น การจัดการแข่งขันระดับใด หรือว่าเป็นการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา หรือกีฬาเฉพาะอย่าง หลังจากที่ได้ พิจารณาความเป็นไปได้ของการจัดการแข่งขันในขั้นตอนที่ 1 แล้ว ก็จะได้ข้อมูลส่วนหนึ่งในการตัดสินใจว่าจะจัดการแข่งขันหรือไม่ หากตัดสินใจว่าต้องจัดการแข่งขัน ขั้นตอนที่ต่อไปคือ การจัดทำโครงการจัดการแข่งขัน เพื่อนำเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน หรือองค์กรได้พิจารณาและอนุมัติโครงการต่อไป อีกทั้งยังเป็นเอกสารข้อมูลที่น่าไปชี้แจงเพื่อประกอบในการพิจารณา เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ และ ผู้ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันทราบเป็นเบื้องต้น การจัดทำโครงการจัดการแข่งขัน จะมอบให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทราบข้อมูลในขั้นศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการแข่งขัน เป็นผู้จัดทำ เมื่อได้จัดทำแล้ว ก่อนที่จะนำเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาควรจะได้มีการปรึกษาหารือเพื่อถ่วงถ่วงโครงการอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความรอบคอบในการจัดทำโครงการ

การจัดการแข่งขันกีฬา แม้ว่าผู้จัดหรือผู้ที่เป็นเจ้าภาพการแข่งขันจะมีการวางแผนเตรียมการดีเพียงใดก็ตาม แต่บางครั้งการปฏิบัติงานของฝ่ายต่างๆอาจจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาจจะเป็นเนื่องจากสาเหตุของความบกพร่องหลายๆอย่างทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดการแข่งขันแต่ละครั้งแต่ละรายการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ในขั้นดำเนินการแข่งขัน ผู้ดำเนินการแข่งขันหรือผู้ที่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ก็ควรจะทำในสิ่งต่อไปนี้

1. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายการตัดสินและอนุกรรมการจัดการแข่งขันฝ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬาตามโปรแกรมดำเนินไปโดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพหรือปัญหาอุปสรรคอะไรเกิดขึ้นก็สามารถแก้ไขหรือให้ความช่วยเหลือได้ทันทีทันใด

2. การควบคุมการแข่งขัน ก็คือ การตรวจสอบ เหยี่ยวยาววัด และมีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันน้อย

หลักการและระเบียบการจัดการแข่งขันกีฬายูโด

ระเบียบและกติกากีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (พ.ศ. 2551) จังหวัดพิษณุโลก ได้เรียบเรียงโดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และกรกีฬาดูแลงานของอนุกรรมการจัดการแข่งขันแต่ละฝ่ายว่าทุกอย่างดำเนินไปสอดคล้องกับแผนงานการจัดการจัดการแข่งขันที่เตรียมไว้หรือไม่วัตถุประสงค์ของการควบคุมการแข่งขันกีฬาเพื่อหาข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขและป้องกันมิให้มีการจัดการแข่งขัน เนื่องจากไฟฟ้าสนามดับ เพราะการใช้ไฟฟ้าเกิน ฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์สื่อกรรมการ เจ้าหน้าที่และนักกีฬาได้รับจากสิทธิประโยชน์ไม่เพียงพอ นักกีฬาเข้าพักตามที่กำหนดไว้ ฝ่ายอำนวยการ การจัดทำ AD CARD

- ผู้แทนจังหวัดที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันจังหวัดละ 1 คน กรรมการ
- บุคคลที่จังหวัดเจ้าภาพกีฬาแห่งชาติแต่งตั้ง กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาการประท้วง

- คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัตินักกีฬา ประกอบด้วย
- ประธานฝ่ายยูโดของจังหวัดเจ้าภาพ ประธานกรรมการ
- ประธานฝ่ายเทคนิคจัดการแข่งขัน รองประธานกรรมการ
- ผู้แทนสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย กรรมการ
- ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย กรรมการ
- บุคคลที่จังหวัดเจ้าภาพแต่งตั้ง กรรมการ

คณะกรรมการ

- ผู้แทนสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการ
- ประธานฝ่ายเทคนิคสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย รองประธานกรรมการ
- ประธานฝ่ายยูโดของจังหวัดเจ้าภาพ กรรมการ
- ประธานผู้ตัดสินสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย กรรมการ
- ผู้จัดการทีมหรือผู้แทนของแต่ละจังหวัด กรรมการ
- ที่ส่งเข้าแข่งขันจังหวัดละ 1 คน (ยกเว้นคู่กรณี) กรรมการ
- ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย กรรมการ

ข้อบังคับและกติกากการแข่งขัน

- ให้ใช้ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
- ให้ใช้กติกากการแข่งขันของสหพันธ์ยูโดนานาชาติ ฉบับปี พ.ศ.2546 (ค.ศ.2003)

คุณสมบัติของผู้ร่วมการแข่งขัน

- ให้เป็นไปตามข้อ 19 แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
- นักกีฬาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 50 ปี นับถึงปีที่มีการแข่งขัน
- นักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันได้ โดยไม่จำกัดจำนวน

ประเภทการแข่งขัน

- ประเภทบุคคลชาย 9 รุ่น
- ประเภทบุคคลหญิง 9 รุ่น

การแบ่งรุ่นนักกีฬาอายุโต

ประเภทบุคคลชาย 9 รุ่น

1. เอกซตร้าไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 55.00 กก.
2. ฮาล์ฟไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 55.00 กก. ถึง 60.00 กก.
3. ไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 60.00 กก. ถึง 66.00 กก.
4. ฮาล์ฟมิดเดิลเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 66.00 กก. ถึง 73.00 กก.
5. มิดเดิลเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 73.00 กก. ถึง 81.00 กก.
6. ฮาล์ฟเฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 81.00 กก. ถึง 90.00 กก.
7. เฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 90.00 กก. ถึง 100.00 กก.
8. ซูเปอร์เฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 100.00 กก. ขึ้นไป
9. โอเพ่นเวท	รุ่นไม่จำกัดน้ำหนัก

ประเภทบุคคลหญิง 9 รุ่น

1. เอกซตร้าไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 45.00 กก.
2. ฮาล์ฟไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 45.00 กก. ถึง 48.00 กก.
3. ไลท์เวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 48.00 กก. ถึง 52.00 กก.
4. ฮาล์ฟมิดเดิลเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 52.00 กก. ถึง 57.00 กก.
5. มิดเดิลเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 57.00 กก. ถึง 63.00 กก.
6. ฮาล์ฟเฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 63.00 กก. ถึง 70.00 กก.
7. เฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 70.00 กก. ถึง 78.00 กก.
8. ซูเปอร์เฮฟวีเวท	รุ่นน้ำหนักเกิน 78.00 กก. ขึ้นไป
9. โอเพ่นเวท	รุ่นไม่จำกัดน้ำหนัก

หลักเกณฑ์การคัดเลือกนักกีฬา และผู้ควบคุมทีม เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จาก

ระดับภาค 5 ภาค

หลักเกณฑ์การคัดเลือกนักกีฬา

แต่ละจังหวัดส่งนักกีฬาชาย 9 รุ่น (9 คน) หญิง 9 รุ่น (9 คน) เข้าร่วมแข่งขันคัดเลือกตัวแทนระดับภาค นักกีฬาเข้าแข่งขันได้เพียงรุ่นเดียว เท่านั้น ในกรณีที่มือนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันไม่ถึง 4 คน ในแต่ละรุ่น นักกีฬาต้องมาทำการชั่งน้ำหนักตามวันที่กำหนดในการคัดเลือกตัวด้วยระดับชาติ ให้ส่งนักกีฬาได้ภาคละไม่เกิน 4 คน/รุ่น รวมเป็น 20 คน/รุ่น/ภาค ดังนี้

- ภาค 1 นักกีฬา 4 คน/รุ่น
- ภาค 2 นักกีฬา 4 คน/รุ่น
- ภาค 3 นักกีฬา 4 คน/รุ่น
- ภาค 4 นักกีฬา 4 คน/รุ่น
- ภาค 5 นักกีฬา 4 คน/รุ่น

และนักกีฬาเข้าแข่งขันได้เพียงรุ่นเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องพิจารณาอัตราส่วนนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับภาค ให้อยู่ในดุลยพินิจของสมาคมฯ สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นไปตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้ควบคุมทีม

ในระดับจังหวัดที่จะส่งนักกีฬาร่วมการแข่งขันคัดเลือกใช้อัตราส่วนนักกีฬา : ผู้ควบคุมทีม (5:1) รวมไม่เกิน 3 คน โดยแบ่งเป็น

- ผู้จัดการทีม 1 คน
- ผู้ฝึกสอนทีมชาย และทีมหญิงรวม 2 คน

ในระดับภาคฯ ละ 4 คน ใช้อัตราส่วนนักกีฬา : ผู้ควบคุมทีม (5:1) รวมไม่เกิน 9 คน

- ผู้จัดการทีม 3 คน
- ผู้ฝึกสอนทีมชาย และทีมหญิงรวม 6 คน

ทั้งนี้ ผู้จัดการทีม 3 คน ให้เลือกจากผู้ควบคุมทีมทุกจังหวัดที่มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และส่งรายชื่อเป็นผู้ควบคุมทีมในภาคนั้นๆ จำนวนผู้ควบคุมทีมสามารถเพิ่มหรือลดได้แต่ต้องไม่เกิน 9 คน ต่อ 1 ภาค ยกเว้น กรณีที่ผู้ควบคุมทีมมีจำนวนตามที่กำหนด คือ ภาคละ 9 คน แล้วยังมีจังหวัดที่มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันน้อย สามารถเพิ่มจำนวนผู้ควบคุมทีมได้อีก 1 คน/จังหวัด ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของ กกท.

วิธีการจัดการแข่งขัน

ใช้วิธีการจัดการแข่งขันแบบ ซิงเกิ้ล เรเปอซาร์จ การจับฉลากแบ่งสาย จะทำการจับฉลากแบ่งสายที่จังหวัดเจ้าภาพ ในวันที่จัดประชุมผู้จัดการทีม แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายเอ และ สายบี ผู้ชนะที่ 1 ในสายเอ และ บี จะเป็นคู่ชิงชนะเลิศผู้แพ้ที่ 1 ในสายเอ และ บี จะทำการแข่งขันในสายล่างเพื่อชิงที่ 3 (ทั้งสาย เอ และสาย บี) ในระบบ ซิงเกิ้ล เรเปอซาร์จ เวลาการแข่งขัน

- ชาย ทุกรอบทุกยกๆละ 5 นาที
- หญิง ทุกรอบทุกยกๆละ 5 นาที

กำหนดให้เมื่อเวลาการแข่งขันหมดลง นักกีฬาทั้ง 2 ฝ่ายไม่มีคะแนนหรือมีผลคะแนนเท่ากัน จะต้องตัดสินด้วยระบบ โกลเด้นสกอร์ (Golden Score Rule) ผลการแข่งขันยูโดให้เป็นไปตามกติกาการแข่งขันสหพันธ์ยูโดนานาชาติ ฉบับปี 2546 (ค.ศ. 2003)

ข้อปฏิบัติในการแข่งขัน

การชั่งน้ำหนัก

การชั่งน้ำหนักจะทำการชั่งน้ำหนักเวลา 17.00 น. – 18.00 น. ก่อนวันแข่งขัน 1 วัน ของนักกีฬาที่จะทำการแข่งขัน นักกีฬาจะต้องนำบัตรประจำ ตัวนักกีฬามาให้กรรมการตรวจสอบด้วย นักกีฬาที่มาชั่งน้ำหนักไม่ทันหรือชั่งน้ำหนักไม่ผ่าน ถือว่าไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขัน เครื่องชั่งน้ำหนักจะมี 2 เครื่อง เครื่องหนึ่งจะอยู่ด้านนอกห้องชั่งน้ำหนักใช้เป็นเครื่องทดสอบ ส่วนอีก 1 เครื่องที่อยู่ในห้องชั่งน้ำหนักจะเป็นเครื่องชั่งน้ำหนักจริงในการชั่งน้ำหนัก ให้นักกีฬาชายใส่กางเกงขั้วใน นักกีฬาหญิงใส่กางเกงขาสั้นและสวมเสื้อยืดติดคอกลมแขนสั้น นักกีฬาจะขึ้นชั่งน้ำหนักอย่างเป็นทางการได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในกรณีที่มีน้ำหนักเกิน ไม่สามารถถอดชุดบนเครื่องชั่งน้ำหนักได้

กรรมการชั่งน้ำหนักประกอบด้วย คณะกรรมการชาย – หญิง จากสมาคมยูโดฯ และกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันยูโดของจังหวัดเจ้าภาพ

กรรมการสักขีพยานประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากกรกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้แทนสมาคมยูโดฯ ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมของสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ให้ผู้ควบคุมทีมหรือผู้ฝึกสอนทำการแลกสายแบ่งฝ่าย ก่อนจะถึงคู่ของนักกีฬาจะขึ้นทำการแข่งขัน 3 คู่ จะต้องมีการฝึกสอนนั่งประจำที่ผู้ฝึกสอนที่จัดให้ทุกครั้งทีนักกีฬาในทีมขึ้นทำการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนต้องนั่งประจำที่ผู้ฝึกสอน ในขณะที่นักกีฬาขึ้นทำการแข่งขัน ในสนามแข่งขันและจะต้องแต่งกายสุภาพ ห้ามใส่กางเกงขาสั้นหรือสวมรองเท้าแตะเป็นอันขาด

การแต่งกายของนักกีฬา

เมื่อนักกีฬาผ่านการชั่งน้ำหนักแล้ว ให้นำชุดแข่งขันมาให้กรรมการสมาคมยูโดฯ ตรวจสอบที่โต๊ะรายงานตัวและแลกลายในวันที่ทำการแข่งขัน ถ้าไม่ผ่านการตรวจสอบจะต้อง เปลี่ยนชุดใหม่ให้เรียบร้อยตามที่ระบุไว้ในกติกาการแข่งขัน จึงจะสามารถเข้าแข่งขันได้ นักกีฬาหญิงให้ใส่เสื้อยืดคอกลมแขนสั้นสีขาวไว้ชั้นใน ห้ามใส่เสื้อยืดสีอื่น จังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันจะต้องเตรียมชุดยูโดแข่งขันสำรองไว้ กรณีชุดยูโดขาดระหว่างการแข่งขันหรือกรณีที่ฝ่ายเทคนิคของสมาคมยูโดฯ เห็นควรให้ชุดยูโดดังกล่าว โดยจัดเตรียมไว้จำนวน 8 ชุด เป็นชุดเบอร์ 3, 4, 5 และ 6 อย่างละ 2 ชุด

มารยาทของนักกีฬา

ตลอดเวลาการแข่งขัน นักกีฬาทุกคนต้องปฏิบัติตามให้เหมาะสม กับการเป็นนักกีฬาที่ดี และต้องประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย – ระเบียบการจัดการแข่งขันทุกประการ หากมีการแสดงกิริยาหรือวาจาต่อไปในทางที่ทำให้คู่แข่ง หรือผู้ตัดสินในทางเสื่อมเสีย และประพฤติตนไม่เหมาะสม คณะกรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันจะรายงาน และพิจารณาโทษตามควรแก่กรณี

การประท้วง

การตัดสินของผู้ตัดสินถือเป็นเด็ดขาด จะไม่มีการประท้วงด้านการตัดสิน การประท้วงด้านคุณสมบัติ และเทคนิค ให้เป็นไปตามข้อ 3 (ตามข้อบังคับ ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ)

กรรมการผู้ตัดสิน และกรรมการเทคนิค

1. ผู้แทนสมาคม	1	คน
2. วิทยากร	2	คน
3. กรรมการผู้ตัดสิน (จำนวน 1 สนาม)	24	คน
4. กรรมการประกาศเรียกนักกีฬา	2	คน
5. กรรมการจับเวลาการแข่งขัน	2	คน
6. กรรมการจับเวลาลือค	2	คน
7. กรรมการสกอ์บอร์ดมือ	2	คน
8. กรรมการบันทึกผลการแข่งขัน	4	คน
9. กรรมการรับรายงานตัวและแลกลาย	6	คน

10. กรรมการเดินสะพานสายจัดคู่แข่งชั้น	2	คน
11. กรรมการชั่งน้ำหนัก	6	คน
12. เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารในการแข่งขัน	6	คน
13. เจ้าหน้าที่ตรวจจุดและวัดจุดการแข่งขัน	2	คน
14. เจ้าหน้าที่ประสานงาน	1	คน
15. เจ้าหน้าที่เช็ดเบาะ	2	คน

รางวัลการแข่งขัน

ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 21 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

รางวัลที่ 1	เหรียญชูบทอง และประกาศนียบัตร
รางวัลที่ 2	เหรียญชูบเงิน และประกาศนียบัตร
รางวัลที่ 3	เหรียญชูบทองแดง และประกาศนียบัตร (ครองเหรียญร่วมกัน)
รางวัลที่ 4 – 5	ประกาศนียบัตร
ประกาศนียบัตรสำหรับเจ้าหน้าที่ทีม ที่ได้อันดับ 1 – 5	
รางวัลนักกีฬาดีเด่น (ชาย - หญิง) จำนวน 2 รางวัล จะได้รับโล่และประกาศนียบัตร	
รางวัลผู้ฝึกสอนดีเด่น (ชาย - หญิง) จำนวน 2 รางวัล จะได้รับโล่และประกาศนียบัตร	

หลักเกณฑ์การพิจารณานักกีฬาดีเด่น ชาย – หญิง

- เป็นนักกีฬาที่ชนะเลิศในการแข่งขันแต่ละรุ่น
- เป็นนักกีฬาที่มีทักษะและเทคนิคการเล่นที่สูง
- เป็นนักกีฬาที่มีมารยาท และมีน้ำใจนักกีฬา

กำหนดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 16 – 19 ธันวาคม 2551 ทำการแข่งขัน 4 วัน

ความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เป็นการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นทุกปีของประเทศไทย เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับวงการกีฬาแห่งชาติ โดยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติเริ่มต้นโดยองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์เพื่อการคัดเลือกตัวแทนไปแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ 4 โดยใช้ชื่อว่า การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย โดยแบ่งภาคการแข่งขันออกเป็น 5 เขต ตามภูมิภาคต่างๆ โดยให้จัดการแข่งขันขึ้นเป็นประจำทุกปี

ประวัติการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

“กีฬาแห่งชาติ” ได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมานับตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้วางโครงการในอันที่จะขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัดภายในภาคต่างๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรการของงานครั้งนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่

ความคิดที่จะรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึง ด้วยวิธีการจัดการแข่งขันเป็นระดับจังหวัดและภาคนี้ได้มีมากขึ้น เมื่อสิ้นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 อันเป็นระยะที่ประชาชนได้ให้ความสนใจแก่การกีฬาอย่างกว้างขวางอยู่แล้วคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้หยิบยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง และในเดือนมีนาคม 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 มีนาคม อันถือได้ว่าเป็นวันที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์การกีฬาของไทย โดยเป็นวันที่เปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ที่เห็นว่าเป็นการแข่งขันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย 4-5 ประเภทก่อน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ลอนเทนนิส และได้มีการวางแผนในรายละเอียดรวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่างๆ ขึ้นพร้อมที่จะปฏิบัติการ ในเดือนธันวาคม 2510 ตามแผนการขั้นแรกนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นในภาคสมมติ 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และจะได้ขอให้จังหวัดต่างๆ ที่อยู่ในการหนึ่ง ภาคนี้จะเป็นตัวแทนจังหวัดอื่นๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้ นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬาของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯต่อไป อย่างไรก็ตามก็เกิดมีความเห็นว่าภาคสมมติเช่นนี้ อาจจะปะปนกับภาคของทางราชการ ซึ่งจัดแบ่งแตกต่างกันตามความจำเป็นของงานได้ง่าย

กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37

สัญลักษณ์ประจำการแข่งขัน

กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 “พิษณุโลกเกมส์” จัดการแข่งขันที่จังหวัดพิษณุโลก ใช้ชื่อการแข่งขันว่า “พิษณุโลกเกมส์” ด้วยสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมสำหรับจัดมหกรรมกีฬาระดับชาติ รวมทั้งการที่ทำให้แขกผู้มาเยือนจังหวัดพิษณุโลกมีความสุขเกิดความประทับใจที่สุด จะอยู่ในช่วงกลางฤดูหนาว ถึงแม้จะเป็นฤดูหนาวแต่อากาศในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกก็ได้หนาวจัด นอกจากนี้แล้วธรรมชาติต่างๆ ที่มีอยู่ในช่วงนี้จะมีความสมบูรณ์เต็มที่ จึงได้กำหนดจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (พ.ศ.2551) “พิษณุโลกเกมส์” ระหว่าง วันที่ 14 - 24 ธันวาคม 2551 ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่จัดการแข่งขันจะอยู่ในช่วง “วันกีฬาแห่งชาติ” จังหวัดพิษณุโลกจะได้จัดกิจกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ด้วยอีกกิจกรรมหนึ่ง

คำขวัญประจำการแข่งขัน

“กีฬา สานไมตรี สร้างคนดี พัฒนาชาติ”

“Sport encourages friendship’ builds character and helps the nation to go forward”

ด้วยคำขวัญดังกล่าวข้างต้น จังหวัดพิษณุโลก มีความมุ่งมั่นที่จะใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ในการสานสัมพันธ์ไมตรีของชนทุกหมู่เหล่าโดยไม่เลือกเชื้อชาติ ศาสนาในลักษณะของความสมานฉันท์ ด้วยกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีกฎ กติกา มีการยอมรับในผลแพ้ ผลชนะ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการ พัฒนาจิตใจของคนจะส่งผลให้ประชาชนตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นคนดี เป็นการสร้างอนาคต ของชาติโดย ให้คนดีเหล่านั้นไปเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป

สัญลักษณ์ประจำการแข่งขัน

สัญลักษณ์การแข่งขัน คือ เส้นสายแถบสีที่ร้อยเรียงกันเป็นรูป ไก่ชนพระนเรศวร โดยการ นำภาพไก่ชนพระนเรศวรจัดองค์ประกอบกับตัวอักษร P (สีฟ้า) คือ อักษรนำหน้าของจังหวัดพิษณุโลก (Phitsanulok) มีการผสมผสานกับแถบโค้งให้สวยงาม และดูเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับลักษณะ การแข่งขันกีฬา แถบสีที่แตกต่างกันหมายถึงกลุ่มจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน

แถบสีเขียว คือ ความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ ซึ่งหมายถึง กลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ

แถบสีเหลือง คือ สีแห่งความเจริญรุ่งเรืองของศิลปวัฒนธรรมและศาสนา ซึ่งหมายถึง กลุ่มจังหวัดในภาคกลาง

แถบสีส้ม คือ สีแห่งความเจริญของอารยธรรมโบราณ หมายถึง กลุ่มจังหวัดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

แถบสีฟ้า คือ สีแห่งสภาพแวดล้อมของธรรมชาติที่องทะเล ซึ่งหมายถึงกลุ่มจังหวัดในภาคใต้

แถบสีม่วง คือ สีประจำจังหวัดพิษณุโลก อันเป็นสีที่หมายถึงสมเด็จพระนเรศวรมหาราช โดยมีที่มาจากสีม่วงเป็นสีผสมผสานระหว่างสีน้ำเงิน (สีแห่งความเป็นกษัตริย์) และสีแดง (คือสีแห่งความกล้าหาญ)

นอกจากนั้น การนำไก่ชนมาเป็นองค์ประกอบของสัญลักษณ์ ยังหมายถึง การแข่งขันกีฬาที่ต้องมีการต่อสู้เพื่อชัยชนะด้วยความกล้าหาญอีกด้วย

สัตว์นำโชค

“ดีใจ” เป็นชื่อสุนัขพันธุ์ไทยบางแก้ว มีขนาดเท่าสุนัขไทย หรือเล็กกว่าเล็กน้อย ขนฟูยาวสง่างาม ว่องไว แข็งแรง หางเป็นพวงสืบทอดมาจากหมาจิ้งจอก คือ ลักษณะหางตั้งโค้งไปข้างหน้า ลักษณะนิสัยของสุนัขบางแก้ว คือ ดุ ดมกลิ่นดีมาก กินง่าย กล้าหาญ จำเสียงได้แม่นยำ อุดทน กัดโดยไม่เห่า หวงเจ้าของ รักเจ้าของมาก ชื่อสัตย์

สุนัขบางแก้วมีถิ่นกำเนิดที่หมู่บ้านบางแก้ว อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ในอดีตบ้านบางแก้วเต็มไปด้วยป่าระกำ ป่าไม้และต้นไม้อื่นๆหนาแน่น มีสัตว์ป่าชุกชุม สุนัขพันธุ์ไทยที่บ้านบางแก้ว จึงมีโอกาสผสมพันธุ์กับสุนัขพันธุ์จิ้งจอก และสุนัขพันธุ์หมาป่า ทำให้เกิดพันธุ์ใหม่เรียกว่าสุนัขบางแก้ว ปัจจุบันมีผู้นิยมเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขบางแก้วขาย ซึ่งทำรายได้ดีแก่ผู้เลี้ยง สามารถฝึกใช้งานได้ มีความสามารถเท่ากับสุนัขพันธุ์ต่างประเทศ มีการประกวดสุนัขบางแก้วเกือบทุกปี จึงนับได้ว่าสุนัขบางแก้วเป็นมรดกของแผ่นดินไทย และของชาวจังหวัดพิษณุโลก ที่ตกทอดสายพันธุ์สุนัขอีกสายพันธุ์หนึ่งของคนไทยและสร้างชื่อเสียงดังไปทั่วโลก จึงได้นำมาเป็นสัญลักษณ์นำโชคในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (พ.ศ.2551) พิษณุโลกเกมส์ ใช้ชื่อว่า “ดีใจ” ต้องการสื่อความหมายถึง การได้ต้อนรับผู้มาเยือนจังหวัดพิษณุโลกด้วยความปิติ ยินดี และดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เป็นเจ้าภาพต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองของชาวจังหวัดพิษณุโลก เป็นสิ่งบ่งบอกถึงสัญลักษณ์ที่จะนำแต่ความโชคดี มาสู่ผู้มาเยือนจังหวัดพิษณุโลกได้เป็นอย่างดี

“ดีใจ” เป็นสุนัขบางแก้วสีขนน้ำตาล จะใส่เสื้อสีเหลืองเพราะสีเหลืองให้ความรู้สึกถึงความมุ่งมั่น ความสำเร็จ นุ่งกางเกงสีม่วง เพราะสีม่วง ให้ความรู้สึกถึงความสุภาพและเป็นมิตรกับทุกๆ คน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา

ปัจจัยพื้นฐานสำคัญ ที่หน่วยงานหรือองค์กรเสนอตัวขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันหรือได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแข่งขันต้องศึกษา เพื่อบริหารจัดการปัจจัยพื้นฐานนี้ให้มีความพร้อมที่สามารถจะดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ การจัดการแข่งขันกีฬา หากไม่ได้รับการสนับสนุนหรือไม่มีความพร้อมในปัจจัยพื้นฐาน จะเป็นเรื่องยากที่จะประสบความสำเร็จ

ได้ง่ายๆ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับปัจจัยเหล่านี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และลักษณะบทบาทหน้าที่ของปัจจัยในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางด้านการเมือง (Political Factors)
2. ปัจจัยทางด้านบุคคลากร (Personal Factors)
3. ปัจจัยทางด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน (Budget and Sponsor Factors)
4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี (Technology Factors)
5. ปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก (Facility Factors)
6. ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชน (Mass Communication Factors)

ปัจจัยทางด้านการเมือง

สถาบันการเมืองนับได้ว่าเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมาก ในทางนิติบัญญัติ และการบริหารประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านใด ทั้งนี้เพราะสถาบันทางการเมืองมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกฎหมายรองรับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งมีบทบาทในการแบ่งสรรเงินงบประมาณรายจ่ายแผ่นดินมาสนับสนุนกิจการต่างๆ ตามนโยบายเหล่านั้น กิจกรรมใดก็ตามที่บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดพยายามจะสร้างสรรค์ผลักดันโดยไม่อยู่ในนโยบายของรัฐบาล ไม่มีกฎหมายรองรับ และไม่มียกงบประมาณมาสนับสนุนแล้ว ก็ย่อมจะประสบความยากลำบากที่จะผลักดันให้กิจกรรมนั้น ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาย่อมเป็นไปตามธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของการบริหารเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ สื่อมวลชนแขนงต่างๆ จึงได้พยายามเรียกร้องให้หน่วยงานและผู้บริหารการกีฬากำหนดนโยบายทางการกีฬาแขนงต่างๆ เพราะหากปราศจากซึ่งนโยบายทางการกีฬาแล้ว ก็ย่อมไม่เกิดความสะดวกที่จะกำหนดแนวทางปฏิบัติและจัดสรรงบประมาณมาสนับสนุนกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างแน่นอน

ในระดับรัฐบาลนั้น จะเห็นว่า มีบุคคลและคณะบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกีฬา ได้แก่ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการกีฬาของประเทศ นอกจากนั้น ก็จะเป็นคณะรัฐมนตรีที่จะมีการประชุมกันเป็นประจำทุกสัปดาห์ เพื่อริเริ่ม กลั่นกรอง พิจารณา วินิจฉัย และลงมติในเรื่องต่างๆ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีนี้ในทางการเมืองถือว่ามีความสำคัญเป็นเบื้องต้นและอาจถือปฏิบัติได้คล้ายๆ กับกฎหมายเหมือนกัน สำหรับในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรนั้น สภาผู้แทนราษฎร จะแต่งตั้งคณะบุคคลขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อให้มีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงเป็นข้อมูล ข้อคิดเห็นเพื่อเสนอแนะต่อรัฐบาล ตลอดจนยังสามารถกระตุ้นและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในเรื่องที่ได้รับมอบหมายอีกด้วย ดังนั้นถ้าหากว่าสถาบันทางการเมืองไทยมีความบกพร่องหรือบริหารงานการกีฬาผิดพลาด บุคคลเหล่านี้คือ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกิจการกีฬา คณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร ย่อมต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย

ยังมีบุคคลและคณะบุคคลอีกระดับหนึ่งซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่ใช่พนักงานเมือง แต่ก็นับว่ามีบทบาทสำคัญมากทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกิจการกีฬา ถือได้ว่าเป็นผู้บริหารในระดับกลางของกิจการกีฬารองลงมาจากพนักงานเมือง บุคคลและคณะบุคคลเหล่านี้มีบทบาทในทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าพนักงานเมือง เนื่องจากเป็นผู้มีข้อมูลและข้อเท็จจริงอยู่ใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติงานด้านการกีฬามากกว่าพนักงานเมือง ถ้าหากว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในระดับกลางเหล่านี้ไม่ใส่ใจที่จะสร้างคลังข้อมูลทางการกีฬา ไม่มีการระดมความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไว้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ไม่รับรู้ข้อเท็จจริงทางการกีฬาที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันแล้ว นโยบาย กฎหมาย และงบประมาณทางการเมืองทางการกีฬาจะไม่เกิดขึ้น (ชาญชัย อินทรประวัติ, ม.ป.ป., หน้า 84)

ปัจจัยทางด้านบุคลากร

การแข่งขันกีฬา เป้าหมายสูงสุด คือความเป็นเลิศทางการกีฬา เพื่อสุขภาพและมิตรภาพของผู้เข้าร่วมแข่งขันทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนาและลัทธิทางการเมืองใดๆ ทั้งนี้หากต้องการให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของการแข่งขันดังกล่าว ฝ่ายจัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. การจัดการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ
2. การจัดการแข่งขันที่มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม

ทั้งนี้เชื่อว่า การจัดการแข่งขันที่ปฏิบัติตามหลัก ดังกล่าว จะทำให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬาอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมมือกันมาทำหน้าที่บริหารจัดการในฝ่ายต่างๆของการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างมีคุณภาพ บุคลากรดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. บุคลากรทางด้านเทคนิค
2. บุคลากรทั่วไป

บุคลากรทางด้านเทคนิค ควรเป็นบุคลากรที่มีความรู้หรือมีวิชาชีพทางด้านพลศึกษาและกิจการกีฬา เพื่อทำหน้าที่ดังนี้

1. เป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
2. เป็นคณะกรรมการฝ่ายเทคนิคกีฬา
3. เป็นประธานอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ
4. เป็นอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด
5. เป็นกรรมการผู้ตัดสิน
6. เป็นเจ้าหน้าที่สนามและอุปกรณ์การแข่งขัน เป็นต้น

ทั้งนี้ บุคลากรทางด้านเทคนิคเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญมากในการจัดการแข่งขันกีฬา ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎกติกาและวิธีการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดเป็นอย่างดี ไม่ใช่เพียงฉาบฉวย และต้องเป็นบุคคลที่สามารถทำงานประสานงานกับบุคคลอื่นได้ดี การจัดการแข่งขันกีฬา หากมีบุคลากรทางด้านเทคนิคไม่เพียงพอ เจ้าภาพจัดการแข่งขันสามารถหาอาสาสมัครหรือใช้วิธีการ คัดเลือกบุคคลสาขาอื่นๆ เข้ามาร่วมช่วยทำงาน แต่ต้องอาบุคลากรเหล่านั้นมาฝึกอบรมให้มีความรู้ เกี่ยวกับเทคนิค กฎกติกา ระเบียบและข้อบังคับของการแข่งขัน ก่อนที่จะทำหน้าที่ทางด้านเทคนิคการกีฬา เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากรสำหรับการเป็นเจ้าภาพ ให้เพียงพอกับระดับของการจัดการแข่งขัน บุคลากรทั่วไป เป็นบุคลากรที่มีความรู้ในการบริหารและการจัดการเฉพาะด้าน ซึ่งไม่จำเป็นต้อง มีวิชาที่ทางด้านพลศึกษาและการกีฬาโดยตรง เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน ในฝ่ายต่างๆ ดังนี้

1. ฝ่ายพิธีการ
2. ฝ่ายที่พัก
3. ฝ่ายอาหารและสุขาภิบาล
4. ฝ่ายประชาสัมพันธ์
5. ฝ่ายต้อนรับ
6. ฝ่ายแพทย์และพยาบาล
7. ฝ่ายการเงินและงบประมาณ
8. ธุรกิจสิทธิประโยชน์
9. ฝ่ายรายงานผลและสถิติ
11. ยานพาหนะ
12. ฝ่ายประเมินผล เป็นต้น

ทั้งนี้ บุคลากรทั้ง 2 กลุ่มเป้าหมายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญในการจัดการดำเนินการ แข่งขันกีฬาทุกระดับ (ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ) การจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละ ระดับนั้นต้องใช้นักบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 26 ที่นครแอตแลนต้า มีจำนวนเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันสูงถึง 103,100 คน (เขมรัฐ บุญสิทธิ์, 2540, หน้า 90) โดยที่ทุกคนทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทำงานจามบทบาทหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย การประสานงานเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก เพราะจะช่วยให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น และบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปเป็นหลักการเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบุคลากรสำหรับการเตรียมความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬา ดังนี้

1. การจัดการแข่งขันกีฬาต้องมีบุคลากรทั้ง 2 กลุ่มจำนวนเพียงพอและจำนวนบุคลากรเหล่านั้นต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องของการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นอย่างดี (ถ้าไม่มีความรู้ก็ควรจัดฝึกอบรม)

2. บุคลากรทั้ง 2 กลุ่มต้องมีความตั้งใจ กระตือรือร้นที่จะให้ความร่วมมือ

หลักการทั้ง 2 ข้อถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพราะปัจจัยทางด้านบุคลากรอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุด แต่ต้องมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านอื่นๆด้วย จึงจะทำให้การจัดการแข่งขันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยทางด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน

การจัดการแข่งขันกีฬา จำเป็นต้องอาศัยงบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งหลายฝ่ายมองว่าเป็นการลงทุนอย่างมหาศาล และเสี่ยงต่อการลงทุน แต่ความเป็นจริงแล้วการจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบัน ยังมีแหล่งและงบประมาณสนับสนุนมากมายจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ให้การสนับสนุนในรูปแบบของ “สิทธิประโยชน์” ซึ่งทำให้การจัดการจัดการแข่งขันกีฬาประสบผลสำเร็จและมีกำไร ทั้งนี้จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 24 ที่กรุงโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี มีกำไรคิดเป็นมูลค่า 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 12,500 ล้านบาท (จรรยาพร ธรินทร์, 2533, หน้า 87) และการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ที่เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน มีกำไรคิดเป็นมูลค่า 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 160 ล้านบาท (อบรม สนิทบาล และเจริญ ยอดธรรม, 2537, หน้า 87) กำไรที่ได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาเหล่านี้ เจ้าภาพใช้ระบบหารายได้ที่เรียกว่าระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ และประเทศมาเลเซียประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 เพราะใช้ระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ โดยการจ้างเอเจนซี (Agency) และบริษัทด้านการตลาดระดับมืออาชีพเข้ามารับผิดชอบดำเนินการ (ประดิษฐ์ นิธิยานันท์, 2532, หน้า 87) ประเทศไทยกับการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ใช้ระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์เพื่อจัดหาธุรกิจสินค้าและบริการทั้งจากภายในและต่างประเทศเข้ามาร่วมเป็นผู้สนับสนุนการแข่งขันอย่างเป็นทางการ โดยการดำเนินการของคณะกรรมการสาขาธุรกิจสิทธิประโยชน์ ร่วมกับบริษัท ไอเอสแอลและเดนซู จำกัด (ISL and DENTSU CO., LTD) เป็นผู้ดำเนินงานด้านหาผู้สนับสนุน ทำให้ได้แหล่งสนับสนุนคิดรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 72.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 27,588 ล้านบาท (คณะกรรมการสาขาธุรกิจและสิทธิประโยชน์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13, 2541, หน้า 88)

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การเป็นเจ้าของภาพจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบัน หากเจ้าภาพได้เตรียมการดำเนินการในด้านธุรกิจสิทธิประโยชน์ เพื่อหาผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการมาเข้าดำเนินการด้านการตลาดของการแข่งขันกีฬาเต็มรูปแบบในระบบของธุรกิจสิทธิประโยชน์โดยคำนึงถึงหลักการคือ ส่วนแบ่งที่เป็นธรรมระหว่างผู้สนับสนุนกับฝ่ายจัดการแข่งขันก็จะทำให้การดำเนินการจัดการแข่งขันก็จะทำให้การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จในทุกๆด้าน ตามเป้าหมายและอุดมการณ์ของการจัดการแข่งขันกีฬา

การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ต้องคิดว่าค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณที่คิดว่าจะใช้ในการดำเนินการทั้งหมดเป็นจำนวนเงินเท่าไร เป็นการประมาณการที่ต้องอาศัยข้อมูลที่เป็นความจริงว่าจะใช้จ่ายส่วนใดบ้าง เช่น งบประมาณที่ต้องใช้สร้าง สิ่งก่อสร้างต่างๆ สนามกีฬา อุปกรณ์การแข่งขัน ค่าการบริหารและอื่นๆและสำรองเผื่อกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น โดยคิดวางแผนต่อไปว่าจะได้งบประมาณเหล่านี้มาจากแหล่งเงินทุนใดบ้าง ต้องคิดเตรียมการอย่างมีระเบียบ แหล่งต่างๆของงบประมาณที่จะได้มาสนับสนุนการแข่งขัน เช่น ค่าลิขสิทธิ์ถ่ายทอดโทรทัศน์ ค่าลิขสิทธิ์จากผู้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการแข่งขันกีฬา จากการขายของที่ระลึก และการจำหน่ายบัตรเข้าชมการแข่งขัน เป็นต้น ดูตัวอย่างแหล่งรายได้และประเภทรายจ่ายที่นำมาใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ 26 ที่นครแอตแลนต้า ดังตาราง

ตาราง 1 แหล่งรายได้ – ประเภทรายจ่ายของการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ 26 ที่นครแอตแลนต้า

แหล่งรายได้ - ประเภทรายจ่าย	สัดส่วน
แหล่งรายได้ (เหรียญสหรัฐ)	1,705,000,000
1. ลิขสิทธิ์การถ่ายทอดโทรทัศน์	32%
2. ผู้สนับสนุนการแข่งขันและการตลาด	32%
3. ขายบัตร	25%
4. อื่นๆ	11%
ประเภทรายจ่าย (เหรียญสหรัฐ)	1,705,000,000
1. ค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในแต่ละวัน	57%
2. ค่าก่อสร้าง (เช่น สนามกีฬา และอื่นๆ)	30%
3. ค่าการบริหาร และอื่นๆ	11%
4. สำรองเผื่อกรณีฉุกเฉิน	2%

ที่มา : Huey, John. FORTUNE vol. 134 No. 2 : p 46 – 47

จากตาราง จะเห็นได้ว่าแหล่งรายได้ที่มาสนับสนุนการจัดการแข่งขัน ได้จากลิขสิทธิ์การถ่ายทอดโทรทัศน์ ร้อยละ 32 และจากผู้สนับสนุนการแข่งขันและการตลาดร้อยละ 32 รวมเป็นร้อยละ 64 ของงบประมาณที่มาจากแหล่งรายได้ที่ใช้ระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ส่วนร้อยละ 25 มาจากการจำหน่ายบัตรเข้าชมกีฬาและอีกร้อยละ 11 มาจากส่วนอื่นๆ การจัดการแข่งขันที่จะมีผู้เข้าร่วมสนับสนุนอย่างนี้ฝ่ายจัดการแข่งขันก็ต้องจัดโปรแกรมการแข่งขันที่ดึงดูดให้ประชาชนสนใจ อยากดู อยากเห็น อยากเข้าร่วม ทั้งนี้ฝ่ายจัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงหลักการตลาดทางการกีฬาที่เรียกว่าหลัก 4p ดังนี้

1. Products หมายถึง ผลผลิตในที่นี้หมายถึง การจัดโปรแกรมการแข่งขันที่ชัดเจนโดยโปรแกรมนั้นจะต้องเป็นโปรแกรมหลัก (หรือที่เรียกกันในนามโอลิมปิกสากลว่า “TOP Programme” ย่อมาจาก The Olympic Partner Programme) ที่เร้าใจของประชาชนทั่วไปการจัดการโปรแกรมที่ทุกคนอยากดู อยากเข้ามีส่วนร่วม หรืออาจกล่าวได้ว่าผลผลิตต้องมีคุณภาพ ผู้คนต้องการซื้อ อยากแสวงหา มาเป็นเจ้าของ ถ้าเป็นในลักษณะนี้แสดงว่าประชาชนให้ความสนใจ ก็จะสะดวกต่อการหาผู้สนับสนุน โดยใช้ระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. Price หมายถึง ราคาในการซื้อบัตรเข้าชมมีราคาที่เหมาะสมคุ้มค่ากับผลผลิตมากน้อยแค่ไหน ถ้าผลผลิตไม่ดี แต่มีราคาสูง ผู้ชมก็ไม่สนใจที่จะทำให้หาผู้สนับสนุนค่อนข้างยากเพราะผู้สนับสนุนจะไม่ได้รับผลประโยชน์ที่เป็นส่วนแบ่งจากการเข้าชมมีส่วนร่วมในเชิงของธุรกิจการตลาดคุ้มค่าต่อการลงทุน

3. Place หมายถึง สถานที่จัดการแข่งขันจะต้องมีความเหมาะสม คือ มีความสะดวก สะอาดและสบาย ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาต้องจัดสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้น เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาก็ควรจัดในใจกลางชุมชนเพื่อให้มีความสะดวกในการเดินทาง ที่สำคัญนั่งชมกีฬาก็ควรสบาย สะอาด ไม่ร้อนอบอ้าว

4. Promotion หมายถึง การประชาสัมพันธ์ เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นการนำเสนอข้อมูลเพื่อให้ประชาชนรับทราบข่าวสารข้อมูลรายละเอียดของการแข่งขัน ฝ่ายจัดการแข่งขันสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น ทางสิ่งตีพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ นอกจากนั้นประชาสัมพันธ์โดยใช้ผ่านสื่อที่เป็นสัญลักษณ์ของการแข่งขัน สัตว์นำโชคและสโลแกน (Slogan) ของการแข่งขัน เป็นต้น ฝ่ายจัดการแข่งขันจะต้องประชาสัมพันธ์ให้มากและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

ถ้าคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาได้ดำเนินการตามหลักการตลาดทางการกีฬาดังกล่าว ก็สามารถที่จะหาผู้ที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาได้ไม่ยาก เพราะการให้การสนับสนุน

กิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นแนวความคิดที่อยู่ในกลยุทธ์ทางการตลาดธุรกิจเอกชนต่างๆมากมาย ซึ่งการดำเนินการให้การสนับสนุนนั้นเป็นการหาแนวทางเชื่อมโยงผลประโยชน์กันระหว่างผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งหมายรวมถึงสินค้าประเภทบริการกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันที่เป็นผู้ขอการสนับสนุน ซึ่งในฐานะของผู้ให้การสนับสนุนแน่นอนย่อมมุ่งหวังผลประโยชน์ในการสร้างรับรู้ในตลาดสินค้าและบริการของเขา ให้มากที่สุด และผู้ที่ได้รับการสนับสนุนคือกรรมการจัดการแข่งขันต้องการหาผู้ที่จะเข้ามาช่วยเหลือ ในด้านการเงินเพื่อให้กิจกรรมของตนที่ต้องดำเนินการประสบผลสำเร็จ ดังนั้น การให้การสนับสนุน จึงเป็นทั้งการส่งเสริมและการปกป้องผลประโยชน์ระหว่างกันของทั้งสองฝ่าย แต่ถ้าวการเข้ามาสนับสนุนนี้ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจของผู้ที่เข้ามาให้การสนับสนุนอย่างไรเลย ก็ย่อมไม่มีการสนับสนุนต่อไป ในอนาคต เพราะฉะนั้น การดูแลให้การสนับสนุนในการดำเนินธุรกิจนั้น จะต้องดำเนินการอย่าง ถูกต้องเหมาะสม ได้ผลประโยชน์ตอบแทนที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย โดยที่ทั้งสองฝ่ายไม่ละเมิดสิทธิ ของกันและกันตามสัญญาที่ได้ทำร่วมกัน

ผู้สนับสนุน (Sponsor) หรือผู้อุปถัมภ์ หมายถึง ผู้ที่ให้การช่วยเหลือ ส่งเสริมหรืออุปการะ

ผู้สนับสนุนจัดการกีฬากีฬา (Loy. 1969. p.91) หมายถึง ผู้ที่ให้การช่วยเหลือส่งเสริมเพื่อ ให้การดำเนินการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ ผู้สนับสนุน ในวงการกีฬานั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ผู้สนับสนุนโดยตรง (Direct Sponsor) หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อการจัดการแข่งขันกีฬาของหน่วยงานหรือองค์กรโดยตรง เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย สมาคมกีฬาต่างๆ และองค์กรที่ทำหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ เป็นต้น

2. ผู้สนับสนุนโดยอ้อม (Indirect Sponsor) หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำหน้าที่ สนับสนุนการกีฬาโดยทั่วไป ซึ่งไม่ใช่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรของตนโดยตรง ทั้งนี้เพื่อผลตอบแทนบางอย่าง อาจจะเป็นชื่อเสียง บทบาททางสังคม เกียรติยศ การยอมรับนับถือ หรือธุรกิจการค้า เช่น หน่วยงาน ห้างหุ้นส่วน ห้างร้าน บริษัท ธนาคาร และโรงแรมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจำแนกผู้สนับสนุนโดยอ้อมแบ่งเป็น 4 กลุ่มดังนี้

ผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ (Major Official Sponsor)

ผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการ (Official Sponsor)

ผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์และบริการอย่างเป็นทางการ (Official Sponsor)

ผู้รับอนุญาตผลิตสินค้าอย่างเป็นทางการ (Official Licensee)

เมื่อคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้ดำเนินการจัดหาผู้สนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมการ แข่งขันกีฬาได้เรียบร้อยแล้ว ต่อไปต้องดำเนินสิทธิของผู้สนับสนุนแต่ละกลุ่มให้ชัดเจนก่อนทำ

สัญญาที่มีผลต่อกันทั้งสองฝ่าย เพื่อไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิประโยชน์เกิด เช่น สิทธิของผู้สนับสนุนแต่ละกลุ่มที่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะมอบสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้สนับสนุนแต่ละกลุ่ม (การกีฬาแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป., หน้า 91) มีดังนี้

สิทธิของผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ

1. ใช้ชื่อความเป็น “ผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการ”
2. ได้รับการจัดสรรสถานที่ตั้งป้ายโฆษณา และข้อมูมนำหน้าผลิตภัณฑ์ในบริเวณสนามแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงิน และสิทธิประโยชน์กำหนด
3. ใช้ตราสัญลักษณ์ตัวนำโชคและสัญลักษณ์ของกีฬาประเภทต่างๆของการแข่งขันในการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าได้ นับตั้งแต่วันลงนามสัญญา
4. ได้รับพิจารณาเป็นลำดับแรก สำหรับการจัดสรรหรือซื้อชุดโฆษณาทั้งด้านวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งตีพิมพ์ และป้ายโฆษณาต่างๆผ่านคณะกรรมการจัดการแข่งขัน สำหรับระยะเวลา 6 เดือน ในอัตราพิเศษ
5. ได้รับการพิจารณาเป็นลำดับแรก สำหรับการซื้อเวลาการออกอากาศโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ในช่วงที่มีรายการถ่ายทอดตามสัดส่วนของการสนับสนุน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงิน และสิทธิประโยชน์กำหนด
6. ได้รับการจัดสรรสถานที่ตั้งป้ายโฆษณา และข้อมูมนำหน้าผลิตภัณฑ์ในบริเวณสนามแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
7. เป็นผู้สนับสนุนในการจัดสินค้าและบริการของตนให้กับคณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์ เพื่อมอบให้แก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยระบุว่าเป็นสินค้าและบริการอย่างเป็นทางการ (Official Product and Service) และสามารถใช้ชื่อของบริษัทฯควบคู่ไปด้วยตามความเหมาะสม
8. ได้รับการจัดสรรสิทธิพิเศษ ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ ในเอกสารสิ่งตีพิมพ์อย่างเป็นทางการของการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
9. ได้รับการจัดสรรเวลาในการขึ้นข้อความโฆษณาที่ ป้ายคะแนน (Scoreboard) ในสนามแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
10. มีสิทธิ์ขึ้นป้ายแสดงความยินดี ขอต้อนรับ หรือโฆษณาและประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ โดยแจ้งและส่งแบบให้คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์ทราบ
11. ได้รับบัตรเชิญให้เข้าชมการแข่งขันพิธีเปิด – ปิดการแข่งขัน ตลอดจนเข้าร่วมงานที่จัดขึ้นโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ตามความเหมาะสม

12. มีสิทธิในการทำประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ ในสถานที่จัดงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
13. มีสิทธิในการจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์การแข่งขันและส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ
14. รับโล่เกียรติคุณและประกาศนียบัตรแสดงความขอบคุณจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน สิทธิของผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการ
 1. ใช้ข้อความ เป็น “ผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการ” ของการแข่งขัน
 2. ใช้ตราสัญลักษณ์ ตัวนำโชคของการแข่งขันในการโฆษณาประชาสัมพันธ์และบริการ ได้นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญา
 3. ได้รับการพิจารณา สำหรับการซื้อเวลาออกอากาศโฆษณา ประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ ในช่วงเวลาที่มีการถ่ายทอดในสัดส่วนที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
 4. ได้รับการพิจารณาในอันดับที่ 2 สำหรับการจัดสรรซื้อชุดโฆษณาทั้งด้านวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งตีพิมพ์ และป้ายโฆษณาผ่านคณะกรรมการจัดการแข่งขัน สำหรับระยะเวลา 6 เดือน ในอัตราพิเศษ
 5. ได้รับการจัดสรรสถานที่ตั้งป้ายโฆษณา ในบริเวณสนามแข่งขันตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์ตามกำหนด
 6. เป็นผู้สนับสนุนในการจัดสินค้าและบริการให้กับคณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์ เพื่อมอบให้คณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยระบุว่าเป็นสินค้าและบริการอย่างเป็นทางการ
 7. ได้รับการตีพิมพ์ตราและชื่อบริษัทในหนังสือทางการของการแข่งขันตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด
 8. ได้รับบัตรเชิญให้เข้าชมการแข่งขัน และพิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน ตลอดจนเข้าร่วมงาน ที่จัดขึ้น โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ตามความเหมาะสม
 9. มีสิทธิในการจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์การแข่งขัน และส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ
 10. รับโล่เกียรติคุณและประกาศนียบัตรแสดงความขอบคุณจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน สิทธิของผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์และบริการอย่างเป็นทางการ
 1. ใช้ข้อความ เป็น “ผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์และบริการอย่างเป็นทางการ” ของการแข่งขัน
 2. ใช้ตราสัญลักษณ์ ตัวนำโชคของการแข่งขันในการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ ได้นับตั้งแต่วันลงนามสัญญา

3. ได้รับการจัดสรรสถานที่ตั้งป้ายโฆษณา ในบริเวณสนามแข่งขันตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด

เป็นผู้สนับสนุนในการจัดสินค้าและบริการให้กับคณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์ เพื่อมอบให้คณะกรรมการจัดการแข่งขัน โดยระบุว่าเป็นสินค้าและบริการอย่างเป็นทางการ

4. ได้รับการจัดสรรสถานที่ตั้งซุ้มจำหน่าย ตามสถานที่แข่งขันเป็นการชั่วคราวเฉพาะในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด

5. ได้รับการตีพิมพ์ตราและชื่อบริษัทในหนังสือทางการของการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์กำหนด

6. ได้รับบัตรเชิญให้เข้าร่วมชมการแข่งขันและพิธีเปิด-ปิด การแข่งขัน ตลอดจนเข้าร่วมงานที่จัดขึ้นโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ตามความเหมาะสม

7. มีสิทธิในการจัดการกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ

8. รับประทานียบัตรแสดงความขอบคุณจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

สิทธิของผู้รับอนุญาตผลิตภัณฑ์สินค้าอย่างเป็นทางการ

1. ผลิตสินค้าหรือให้บริการโดยใช้ตราสัญลักษณ์ ตัวนำโชค และสัญลักษณ์ของกีฬาประเภทต่างๆของการแข่งขัน

2. ผลิตสิ่งของที่ระลึกและสินค้าอย่างเป็นทางการจากตราสัญลักษณ์ ตัวนำโชคและสัญลักษณ์ของกีฬาประเภทต่างๆของการแข่งขัน

3. เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตแต่เพียงผู้เดียวในการผลิตสินค้าประเภทนั้นๆ

4. จัดมอบสิ่งของที่ระลึกอย่างเป็นทางการให้แก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

5. รับประทานียบัตรแสดงความขอบคุณจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

การทำธุรกิจสิทธิประโยชน์ของคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับผู้สนับสนุนต้องดำเนินการโดยอาศัยหลักการจัดสรรผลประโยชน์ที่เป็นธรรม กล่าวคือทั้งฝ่ายที่จัดการแข่งขันกีฬา และฝ่ายที่ให้การสนับสนุนต้องมีความพึงพอใจในผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้สนับสนุนบางรายไม่ต้องการส่วนแบ่งหรือผลประโยชน์ที่เป็นจำนวนเงิน แต่ต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและการยอมรับในสังคมเพราะฉะนั้นผลประโยชน์ในลักษณะเช่นนี้ คณะกรรมการจัดการแข่งขันควรเปิดโอกาสให้ผู้สนับสนุนเข้าร่วมพิธีการสำคัญๆ ของการจัดการแข่งขันอย่างเหมาะสม แต่ไม่เข้ามาชี้้นำให้เกิดความไม่ถูกต้องในหลักการของการแข่งขัน เช่น พิธีการแถลงข่าว พิธีเปิด-ปิด การแข่งขัน พิธีเลี้ยงรับรอง เพื่อให้เขาแสดงบทบาททางสังคม ส่วนเจ้าภาพจัดการแข่งขันไม่ควรละเลย เพราะบางครั้งผู้สนับสนุนไม่ต้องการผู้ประชาสัมพันธ์สินค้า แต่ต้องการประชาสัมพันธ์ตัวของเขาเองในลักษณะบทบาททางสังคม

เช่น พิธีเปิด – ปิด การแข่งขัน เชิญผู้สนับสนุนหลักที่เป็นทางการเข้าร่วมถ้าเป็นไปได้ควรจัดที่นั่งให้ผู้สนับสนุนเหล่านั้นนั่งใกล้กับประธาน ทำให้เขารู้สึกมีเกียรติและมีความสำคัญ ในโอกาสต่อไปเขายินดีที่จะให้การสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้อีก

จากที่กล่าวมาสรุปหลักการสำคัญของการทำธุรกิจสิทธิประโยชน์ได้ดังนี้คือ ผู้ให้การสนับสนุนกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องแบ่งผลประโยชน์ที่เป็นธรรมสำหรับทั้งสองฝ่าย และเมื่อทำสัญญาเรียบร้อยแล้ว ให้มีผลต่อกันทันทีในเรื่องผลประโยชน์ที่ทั้งสองฝ่ายได้รับและที่สำคัญทั้งสองฝ่ายต้องไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและระหว่างที่เป็นคู่สัญญาต่อกัน

การจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบันทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติการลงทุนเพื่อการจัดการแข่งขันแต่ละครั้งต้องใช้ปัจจัยต่างๆมากมาย โดยเฉพาะงบประมาณและจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สูงมาก แต่ยังมีองค์กรต่างจังหวัดและประเทศต่างๆที่มีความพร้อมและศักยภาพเพียงพอพยายามเสนอตัวขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและระดับนานาชาติที่สำคัญๆ เช่น กีฬาแห่งชาติ ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ด้วยกันทั้งนั้น ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันพยายามเสนอตัวขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนครั้งที่ 29 ปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันคุ้มค่าต่อการลงทุน ดังนี้

1. ยกระดับมาตรฐานการกีฬาของนักกีฬาของจังหวัดหรือของประเทศนั้นๆได้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะจังหวัดหรือประเทศเจ้าภาพต้องการ และคาดหวังเหรียญทอง เพื่อชื่อเสียงเกียรติภูมิของตนเอง
2. พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม และผู้บริหารงานกีฬาให้สามารถเข้าร่วมดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ
3. สร้างสนามและอุปกรณ์กีฬาได้ทันสมัย ได้มาตรฐานและสามารถใช้งานได้ต่อไป
4. เป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในประเทศสนใจการกีฬาและอยากเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขันมากขึ้น
5. เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เพราะในกรสร้างสนามกีฬา หมู่บ้านนักกีฬา การขนส่ง คมนาคม ทำให้คนที่มีงานทำ และช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว คนทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเดินทางไปชมการแข่งขันกีฬา ทำให้ธุรกิจต่างๆทำรายได้ให้กับร้านค้า เช่น การจำหน่ายของที่ระลึก จำหน่ายอาหาร เป็นต้น

6. เป็นการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะ ต้องใช้ระบบโทรคมนาคม ระบบสื่อสาร และทรัพยากรต่างๆ ทำให้จังหวัดหรือประเทศที่สามารถเป็นเจ้าภาพตื่นตัวพัฒนา เทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา

7. เป็นการประชาสัมพันธ์ให้คนในประเทศ และต่างประเทศรู้จักเจ้าภาพและยอมรับ ในการเป็นเจ้าภาพ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดหรือประเทศที่สามารถเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับชาติ และระดับนานาชาติได้ ต้องมีความพร้อมในการจัดการแข่งขันที่ดีหรือ ดีเยี่ยม

ทั้งนี้จะเห็นได้จากผลสำเร็จของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 24 (จรรยาพร ธรนิษฐ์, 2533, หน้า 57 – 59) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. มีประเทศสมาชิกเข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด คือ 150 ชาติ
2. มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด คือ 8,465 คน
3. มีการแข่งขันกีฬามากที่สุดถึง 23 ชนิดกีฬา
4. มีระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักกีฬาและผู้สื่อข่าวที่ทันสมัย และอำนวยความสะดวก ได้ดีเยี่ยม
5. หมู่บ้านนักกีฬาสร้างต่อเนื่องและเชื่อมต่อกับสนามกีฬาโอลิมปิก
6. มีเทคโนโลยีและระบบความก้าวหน้าทางการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เช่น เครือข่ายโทรทัศน์ วิทยุ โทรคมนาคม และระบบสื่อสารแบบแพคเกจที่ทันสมัยดีกว่ากีฬาโอลิมปิกทุกครั้งที่ผ่านมา (การสื่อสารแบบแพคเกจ หมายถึง ใช้โทรศัพท์และส่งข้อมูลโดยตรงให้ผู้รับได้)
7. มีจำนวนนักข่าวสื่อมวลชนจำนวน 1,538 คน จากจำนวน 123 ประเทศ ซึ่งมีมากกว่าโอลิมปิกทุกครั้ง
8. มีระบบการสื่อสารไฟฟ้าจำนวน 138 หน่วย จากจำนวน 123 ประเทศ ซึ่งมีมากกว่าโอลิมปิกทุกครั้งที่ผ่านมา
9. มีการพัฒนาระดับของการแข่งขันที่ยิ่งสูงขึ้น เพราะมีการแข่งขันระหว่าง 160 ชาติ นักกีฬาที่ชนะเลิศจึงมีฝีมือและสมรรถภาพทางกายชั้นดีเยี่ยม
10. โอลิมปิกมีการทำลายสถิติโลกจำนวน 33 รายการ และอีก 5 รายการสถิติเท่าสถิติโลก
11. โอลิมปิกมีการทำลายสถิติโอลิมปิก จำนวน 227 รายการ
12. เป็นนิมิตหมายอันดีที่โอลิมปิกไม่มีการต่อต้านทางการเมืองต่อกีฬาโอลิมปิก ในรอบ 20 ปี หรือตั้งแต่ เม็กซิโกโอลิมปิก 1968 เป็นต้นมา
13. โอลิมปิกเป็นดารารายได้มากที่สุด คือ 1.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 350,000 ล้านบาท

14. สนามกีฬา อาคารและสถานที่ ตลอดจนอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาใหม่ ทันสมัยและมากที่สุด
15. โอลิมปิกทำรายได้กำไรมากที่สุด 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 1,200 ล้านบาท
16. โอลิมปิกให้เงินคณะกรรมการโอลิมปิกมากที่สุด คือส่วนแบ่ง 1 ใน 3 ของกำไรทั้งหมด เท่ากับ 400 ล้านบาท
17. เงินค่าลิขสิทธิ์ของโอลิมปิก 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แยกได้ดังนี้
 - 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกา
 - 52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากโทรทัศน์ของญี่ปุ่น
 - 28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากโทรทัศน์ของยุโรป
 - 7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากโทรทัศน์ของออสเตรเลีย
 - และอื่นๆอีก 13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
18. แหล่งรายได้สำคัญอีกประการคือ เหรียญที่ระลึกโอลิมปิก ซึ่งทำรายได้ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในจำนวน 160 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และอีก 40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากคนในประเทศ
19. แหล่งรายได้ที่โอลิมปิกเพิ่มพูนได้แก่สลากกินแบ่งหรือลอตเตอรี่โอลิมปิก จำนวน 180 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อนำมาใช้เกี่ยวกับระบบบ้านพักโอลิมปิก
20. โอลิมปิก จัดทำโครงการบ้านจัดสรร โดยใช้หมู่บ้านนักกีฬาและหมู่บ้านนักข่าว โดยขายสู่ประชาชนหลังการแข่งขันเสร็จแล้ว

ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี

เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการแข่งขัน แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1. เทคโนโลยีทางการกีฬาโดยตรง (Direct Technology) เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับการแข่งขันกีฬาโดยตรง เช่น อุปกรณ์การแข่งขัน อุปกรณ์เครื่องแต่งกายนักกีฬา สนามแข่งขัน เป็นต้น
2. เทคโนโลยีทางการกีฬาโดยอ้อม (Indirect Technology) เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้กับการจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬามีความสมบูรณ์ ถูกต้อง รวดเร็ว และมีความยุติธรรมกับผู้เข้าแข่งขัน เช่น ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการจับเวลา และปล่อยตัวนักกรีฑา ระบบเทคโนโลยีช่วยในการตัดสินกีฬาชนิดต่างๆ เทคโนโลยีทางการสื่อสาร ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ช่วยในการรายงานผลการแข่งขัน เป็นต้น

เทคโนโลยีที่นำมาใช้กับการจัดการแข่งขัน เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬาประสบผลสำเร็จ มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ได้แก่

ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

โครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในการจัดการแข่งขันเป็นระบบคอมพิวเตอร์แบบไคลเอนต์และเซฟเวอร์ (Saver) ที่มีหลายระดับ และใช้กับเทคโนโลยีหลายแบบในการรองรับโปรแกรมประยุกต์สำหรับใช้งานด้านต่างๆ ในการจัดการแข่งขันกีฬา 4 ระบบ ได้แก่

1. ระบบรายงานผลการแข่งขัน
2. ระบบข้อมูลข่าวสารการแข่งขัน
3. ระบบบริหารการแข่งขัน
4. โฮมเพจการแข่งขัน

ระบบรายงานการแข่งขัน

การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์รายงานผลการแข่งขันสำหรับการแข่งขันกีฬาระบบนี้ จะทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนน (Scoring) การจับเวลา (Timing) ระยะทาง (Distance) และสถิติอื่นๆ ของการแข่งขันทุกรายการจากทุกสนาม จากนั้นจะเผยแพร่ข้อมูล ภายในเวลาไม่ถึง 1 วินาที ไปสู่ระบบข้อมูลสำหรับผู้บรรยาย ผู้ตัดสิน บอร์ดคะแนน (Scoreboard) ผู้สื่อข่าวและผู้ชม ระบบรายงานผลการแข่งขันประกอบไปด้วยโปรแกรมย่อยเท่ากับจำนวนชนิดกีฬาที่มีการจัดการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนที่นครแอตแลนต้า สามารถเผยแพร่ข้อมูลผลการแข่งขันและสถิติต่างๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) ไปสู่สื่อมวลชนทั่วโลกภายในเวลา 3/10 ถึง 7/10 วินาที หลังจากที่ได้ผลการตัดสิน ได้รับการรับรองจากหัวหน้าผู้ตัดสินแล้ว ข้อมูลต่างๆ ในระบบรายงานผลการตัดสินนี้จะสามารถเรียกดูและดึงข้อมูลมาใช้ (Download) ได้จากโฮมเพจ (Homepage) อย่างเป็นทางการของการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกครบรอบ 100 ปี บนเว็ลด์ไวด์เว็บ (<http://www.atlanta.olympic.org>) ซึ่งจะทำให้ผู้ติดตามชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกทั่วโลกสามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้โดยตรง (เขมรัฐ บุญสิทธิ์, 2540, หน้า 90)

ระบบข้อมูลข่าวสารการแข่งขัน

ระบบนี้เป็นเสมือนคลังข้อมูล (Information Warehouse) ทำหน้าที่รับข้อมูลจากระบบต่างๆ เช่น ระบบการรายงานผลการแข่งขัน ข้อมูลจากฐานข้อมูลของแต่ละสนามจะถูกส่งเข้าสู่คอมพิวเตอร์เซฟเวอร์หลักก่อน (Main Computer Saver Center) (ที่ศูนย์ข้อมูลหลัก) โดยผ่านเครือข่ายเฉพาะที่ (LAN) ทันทีและข้อมูลใหม่จะถูกนำไปปรับปรุงฐานข้อมูลของระบบข้อมูลข่าวสารการแข่งขันกีฬาในศูนย์ข้อมูลหลักทันที ผลการแข่งขันอย่างเป็นทางการจะได้รับการเผยแพร่จากระบบนี้ ภายในเวลา 2 นาที นับจากที่ผู้ตัดสินให้การรับรองผลการแข่งขันแล้ว จากนั้นระบบข้อมูลข่าวสารการแข่งขันจะป้อนข้อมูลให้แก่คอมพิวเตอร์เซฟเวอร์ตามจำนวนที่ตั้งอยู่รอบๆ บริเวณสนามแข่งขัน

คอมพิวเตอร์ลูกข่ายและเครื่องให้บริการข้อมูลหลายสื่อด้วยเทคโนโลยีจอภาพแบบสัมผัส ที่ตั้งอยู่ในบริเวณหมู่บ้านนักกีฬา และสนามแข่งขันต่างๆ

ระบบนี้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ชม ทราบผลการแข่งขันเกือบจะทันทีที่มีการตัดสิน การค้นหาตารางเวลาการแข่งขัน อัดชีวิตประวัติของนักกีฬา สถิติการแข่งขันที่ผ่านๆ มาของนักกีฬาแต่ละคน และข้อมูลประวัติการแข่งขันกีฬาสามารถพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ที่ศูนย์ผู้สื่อข่าว (Main Press Center) เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทำข่าวได้

ระบบบริหารการแข่งขัน

การบริหารการแข่งขันนำเอาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้กับการจัดดำเนินการแข่งขันที่มีความหลากหลายในการจัดการแข่งขันกีฬา เช่น การกำหนดเจ้าหน้าที่ในการแข่งขัน การจัดการด้านที่พักและอาหาร ตารางการแข่งขัน การบริหารด้านการแพทย์ การบริหารการใช้อุปกรณ์และการจัดการสถานที่ การจำหน่ายบัตรเข้าชมกีฬา และการขนส่ง เป็นต้น

โฮมเพจ (Home page) การแข่งขัน

การจัดการแข่งขันกีฬาได้นำเอาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาสร้างโฮมเพจ สำหรับการจัดการแข่งขันเพื่อที่จะให้ผู้ชมทั่วประเทศหรือทั่วโลกสามารถเข้าถึงข้อมูลการแข่งขันกีฬาโดยตรง ซึ่งสามารถทำให้ทราบข้อมูลต่างๆ ได้ เช่น ตารางการแข่งขัน ข้อมูลเกี่ยวกับสนามแข่งขัน และผลการแข่งขัน เป็นต้น

ระบบสื่อสารและเครือข่ายโทรคมนาคม

การนำเอาเหตุการณ์ต่างๆ ในการแข่งขันกีฬาไปสู่ผู้ชมทั่วประเทศหรือทั่วโลกโดยอาศัยผ่านระบบสื่อสารและเครือข่ายโทรคมนาคมภายในประเทศและโทรคมนาคมระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นมากในการจัดการแข่งขันกีฬาในปัจจุบัน โดยเฉพาะการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ การให้บริการโทรคมนาคมต่างๆ กับผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ชม เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ เพลเจอร์และโทรสารเพื่อให้การติดต่อสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องรวดเร็วเป็นสิ่งจำเป็น เจ้าภาพจัดการแข่งขัน ต้องจัดเตรียมระบบสื่อสารและเครือข่ายโทรคมนาคม เข้ามาช่วยในการจัดการแข่งขันให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพไว้บริการ จะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 26 ที่นครแอตแลนต้า ได้มีการลงทุนพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารท้องถิ่นเป็นจำนวนเงิน 150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 3,750 ล้านบาท) เชื่อมโยงสนามแข่งขัน 26 สนาม ใน 9 เมือง และยังได้มีการติดตั้งเครือข่ายเส้นใยนำแสงระบบ Synchronous ขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า เครือข่ายโซเน็ต (SONET ; Synchronous Optical Network) ซึ่งประกอบด้วยวงจรสัญญาณแถบกว้าง 45 วง สำหรับการรับส่งสัญญาณภาพวิดีโอ เสียงและข้อมูลจากสนามแข่งขันและสถานที่ต่างๆ 41 สนาม รอบนครแอตแลนต้า โดยผ่านเครือข่ายนี้ จะช่วยให้ผู้สื่อข่าวและเจ้าหน้าที่ต่างๆ ในการแข่งกีฬา

โอลิมปิกสามารถติดตามเหตุการณ์ได้ โดยการเลือกชมช่องวีดีโอและเครือข่ายเส้นใยนำแสงนี้จะทำหน้าที่ส่งสัญญาณเหล่านี้ไปตามเครือข่ายโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (Long Distance Network) เพื่อเผยแพร่สัญญาณออกไปทั่วโลก ทำให้ผู้ชมทั่วโลกสามารถติดตามชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 26 ได้ทั่วถึงพร้อมๆกัน มีดังนี้ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา

1) การจัดการเวลาในการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬา ได้นำเอาเทคโนโลยีด้านการจับเวลา และการตัดสินใจเข้ามาช่วยเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เช่น การจับภาพนักกรีฑาขณะเข้าเส้นชัย และการจับเวลาที่จุดปล่อยตัวนักกีฬาในการแข่งขันกรีฑา การกำหนดตำแหน่งของนักกีฬาแต่ละคนในการแข่งขันเรือใบและใช้การสัมผัส (Touch Pads) แบบใหม่ในการแข่งขันว่ายน้ำ เทคโนโลยีเหล่านี้จะให้ข้อมูลเวลาและกฎเกณฑ์การตัดสินใจในลักษณะที่แทบจะเรียกได้ว่าเป็นแบบโต้ตอบ (Interactive)

การจับภาพของนักกรีฑาขณะเข้าเส้นชัย แต่เดิมภาพถ่ายที่ได้จะเป็นสีดำและจะต้องพิมพ์ภาพถ่ายออกมาเพื่อไปเปรียบเทียบกัน แต่ด้วยเทคโนโลยีใหม่ในปัจจุบันจะให้ภาพสีแบบทันที และสามารถเปรียบเทียบการเข้าเส้นชัยของนักกรีฑาแต่ละคนได้จากจอมอนิเตอร์ โดยมีความถูกต้องถึง 1 ส่วน 100 ของวินาที นอกจากนี้ภาพดิจิทัลที่ได้จะถูกกระจายไปบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้ชมในสนาม ผู้ชมทั่วประเทศและทั่วโลกสามารถรับชมได้ทันที

เครื่องปล่อยตัว (Robotic Starter) นำมาใช้ในการแข่งขันจักรยาน เครื่องมือดังกล่าวจะทำหน้าที่จับเวลาตั้งแต่เริ่มปล่อยตัวนักกีฬา โดยไม่มีเจ้าหน้าที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นการตัดความผิดพลาดที่จุดเริ่มต้นออกไปได้

การแข่งขันเรือใบ ประเภทโซลิ่ง (Soling Class) ระบบกำหนดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ (Geopositioning System) จะส่งตำแหน่งที่แน่นอนของเรือใบแต่ละลำขึ้นสู่จอภาพเพื่อเปรียบเทียบเรือทุกลำ ผู้ชมจึงสามารถเห็นการแข่งขันของเรือแต่ละลำชัดเจน

2) ช่วยในการตัดสินใจ

การนำเอาเทคโนโลยีมาช่วยในการตัดสินใจกีฬาจะสามารถให้ข้อมูลสถิติ เวลาและเกณฑ์การตัดสินใจได้ตรงและแม่นยำในคราวเดียวกัน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปเป็นหลักการสำคัญในการนำปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา คือ “การนำเอาเทคโนโลยีมาทำงานร่วมกับคนอย่างเป็นระบบเพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬามีความสมบูรณ์ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ” ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นเพียงบางส่วนของเทคโนโลยีที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันในปัจจุบันเท่านั้น ถ้าจะกล่าวให้ละเอียดทั้งเทคโนโลยีที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันในปัจจุบันแล้ว

ยังมีอีกมากมาย เช่น สนามหญ้าเทียม ลู่วิ่งกรีฑาที่ทำด้วยยางสังเคราะห์ ชุดว่ายน้ำสำหรับแข่งขัน ที่ช่วยลดแรงเสียดทาน การใช้รถรับนักฟุตบอลในการบาดเจ็บในสนามฟุตบอลแทนการใช้เปลที่มีคนหาม ป้ายบอกคะแนนหรือสกอร์บอร์ดซึ่งสามารถเล่นลวดลายภาพและอักษรอย่างแพรวพราว มาประกอบกันยิ่งทำให้การแข่งขันกีฬาความรู้สึกตื่นเต้นประทับใจแก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การรายงานผลการแข่งขันด้วยระบบมัลติมีเดียแบบวีดีโอ ออน ดีมานด์ (Video on demand) ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลได้นำไปใช้ในการรายงานผลการแข่งขันในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 “ศาลายาเกมส์” ซึ่งปกติการรายงานผลการแข่งขันจะใช้รายงานผลแบบออนไลน์ทั่วๆไป การรายงานผลการแข่งขันด้วยระบบมัลติมีเดียแบบวีดีโอ ออน ดีมานด์ เป็นการรายงานผลที่แสดงทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน นับว่าเป็นบทบาทของเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นมา เพื่อทำงานร่วมกับคนในการแข่งขันกีฬา โดยมีเป้าหมายคือ สะดวก รวดเร็ว บรรลุเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก

เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬา นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีความสำคัญมากเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ได้แก่

1. สนามกีฬา ซึ่งหมายถึง สนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมทุกชนิดกีฬา
2. อุปกรณ์การแข่งขัน อุปกรณ์เทคนิค อุปกรณ์การสื่อสารและเทคโนโลยี
3. สถานที่พักของนักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน

เครื่องอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ฝ่ายจัดการแข่งขัน จะต้องเตรียมและจัดทำให้ได้มาตรฐานตามแบบที่องค์กรทางด้านการกีฬาให้การรับรอง มิฉะนั้นแล้ว การจัดการแข่งขันกีฬาในรายการนั้นจะไม่ได้มีการรับรองอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะการแข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติ หรือบางครั้งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดการแข่งขัน ในแต่ละระดับได้หรือไม่ได้นั้น จะพิจารณาถึงความพร้อมทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานสากล เป็นสำคัญ

เพราะฉะนั้น หน่วยงานหรือองค์กรใดๆที่ต้องการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา ระดับใดระดับหนึ่ง ต้องมีหน้าที่วางแผนเตรียมความพร้อมทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อม ได้มาตรฐานสากล มีจำนวนเพียงพอ โดยการร่วมมือทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬาประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมความพร้อมทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวกสามารถดำเนินการได้ 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ของงบประมาณก่อสร้างใหม่และจัดซื้อใหม่ในส่วนที่ยังไม่มี
- ส่วนที่ 2 ปรับปรุงส่วนที่มีอยู่แล้วให้ได้มาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ขอกการสนับสนุนสนามแข่งขันกีฬาและสนามฝึกซ้อมที่มีอยู่ตามสถานศึกษาต่างๆ ของชมรม สมาคมและภาคเอกชน ส่วนนี้อาจจะขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของสถานที่ช่วยปรับปรุงให้ ในกรณีที่ยังไม่ได้มาตรฐานหรือฝ่ายจัดการแข่งขันเข้าไปช่วยเหลืปรับปรุงเอง

การบริหารเรื่องเครื่องอำนวยความสะดวกเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการแข่งขัน ถ้าเป็นไปได้เจ้าภาพหรือฝ่ายจัดการแข่งขันควรพิจารณาเลือกสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ให้อยู่ ในบริเวณที่ใกล้กัน เช่น สนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อมกับที่พักควรอยู่ในบริเวณเดียวกันจะสะดวก ต่อการเดินทางของนักกีฬาในขณะที่ไปทำการแข่งขันและฝึกซ้อม นอกจากนั้นควรเลือกสนามแข่งขัน ที่อยู่ในชุมชนเพื่อสะดวกต่อการเดินทางของผู้มาชมกีฬาด้วย แต่ถ้าหากสนามแข่งขันสนามฝึกซ้อม ไม่อยู่ในที่ชุมชนหรืออยู่ใกล้ที่พัก ก็ควรจะมีความสะดวกในการเดินทางไปแข่งขันฝึกซ้อมและไปชมกีฬา ที่พักก็เช่นกันควรอยู่ใกล้กับสถานที่จำหน่ายอาหารเพื่อความสะดวกของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนผู้จัดการทีม ผู้ติดตามและผู้ตัดสินในการที่จะหาอาหารรับประทาน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปเป็นหลักการในการเตรียมปัจจัยทางด้านเครื่องอำนวยความสะดวก ได้ดังนี้

1. เครื่องอำนวยความสะดวกที่เป็นสนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อม อุปกรณ์การแข่งขัน อุปกรณ์การฝึกซ้อม และอุปกรณ์การสื่อสารต้องมีคุณภาพและมาตรฐานสากล
2. สนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อมควรตั้งอยู่บริเวณใกล้ที่พักของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนผู้จัดการทีม และกรรมการผู้ตัดสิน
3. สนามการแข่งขัน สนามฝึกซ้อม ควรอยู่ในย่านชุมชน การเดินทางไป-มา สะดวก ทั้งนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้องและผู้ชมกีฬา
4. สถานที่พัก สนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อม ต้องมีความปลอดภัยสูงต่อชีวิตและทรัพย์สิน ของผู้เข้าร่วมทุกคน

ปัจจัยทางด้านสื่อมวลชน

สื่อมวลชน เป็นผู้มีส่วนสำคัญมากในการจัดการแข่งขันกีฬา ในแง่ของการเผยแพร่ ข่าวสาร รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการแข่งขันกีฬา ยิ่งในสังคมปัจจุบัน ได้พัฒนาเข้าสู่สังคมยุคข้อมูลข่าวสารสื่อมวลชนยิ่งมีอิทธิพลต่อการกีฬามากขึ้นในการจัดการแข่งขันกีฬา แต่ระดับโดยเฉพาะระดับชาติ และระดับนานาชาติ สื่อมวลชนช่วยสะท้อนเสียงจากประชาชนให้รู้ว่ ประชาชนมีความสนใจ และให้ความร่วมมือหรือไม่ จะเห็นได้จากการที่คณะกรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย เสนอตัวรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ครั้งที่ 29 ในปี พ.ศ

2551 ในนามประเทศไทย เสียงสะท้อนจากประชาชนโดยผ่านสื่อมวลชน ในประเทศไทยได้พยายามปฏิบัติหน้าที่ในการนำเสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อวงการกีฬา เพราะเชื่อว่าการเสนอข่าวของสื่อมวลชนปราศจากอคติลำเอียง

ในปัจจุบัน การจัดการแข่งขันกีฬาในรายการที่สำคัญๆ ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ สื่อมวลชนจะเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบข่าวคราวการแข่งขัน กิจกรรมในการจัดการแข่งขันที่ต้องอาศัยสื่อมวลชนเข้ามา มีบทบาท มีดังนี้

1. การแถลงข่าวการแข่งขันกีฬาเพื่อนำเสนอให้ประชาชนได้ทราบ
2. การนำเสนอกิจกรรมในพิธีเปิด - ปิด การแข่งขันกีฬา
3. การรายงานผลการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ
4. การนำเสนอโปรแกรมการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ
5. การนำเสนอเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการแข่งขันกีฬา

สื่อมวลชนนำเสนอกิจกรรมเหล่านี้ โดยผ่านสื่อ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในระบบต่างๆ เพื่อให้ผู้ชมทั่วไปได้ชมและรับทราบข้อมูลในการแข่งขันกีฬา เพราะฉะนั้น หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬาต้องประสานงานกับสื่อมวลชน เพื่อเข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ประชาชนเข้าใจเป้าหมาย ของการจัดดำเนินการแข่งขัน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆที่จัดให้มีขึ้นจะเป็นการดึงดูดหรือโน้มน้าวประชาชนเกิดความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬา ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม การให้ความสำคัญกับงานด้านข่าวสาร โดยผ่านสื่อมวลชนในการเผยแพร่กระจายข่าวเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดเป็นกิจกรรมหนึ่งเพื่อส่งเสริมด้านการตลาดในการหาผู้สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการและดำเนินการ

การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าด้วยดีนั้น จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของเยาวชนในชาติอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง และการแข่งขันกีฬาซึ่งเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพของเยาวชนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยจะช่วยพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ มีความเข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ รู้จักเสียสละ รู้จักเคารพและปฏิบัติตาม กฎ กติกา และยังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียว และร่วมแรงร่วมใจในหมู่คณะ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545, หน้า1)

การกีฬาที่มีคุณค่า ส่งเสริมสุขภาพทางกาย และทางจิต เยาวชนที่มีโอกาสเล่นกีฬาจะมี ประสิทธิภาพหลายอย่าง สนามกีฬาเป็นเสมือนเครื่องทดลองความประพฤติ ในการจัดการแข่งขัน กีฬานั้นควรจะนึกถึงว่ากิจกรรมนั้นจะมีผลต่อสังคมอย่างไรหรือไม่ ถ้าจัดอย่างฉลาดที่เหมาะสม กิจกรรมนั้น ก็จะทำให้เกิดผลดีทางสังคม แนวคิดในการจัดกิจกรรมทางการกีฬา ควรมีดังนี้

1. ทุกคนควรมีโอกาสเท่ากัน
2. การเคารพผู้อื่น
3. มติของทีมที่ทุกคนต้องร่วมมือกัน
4. สิทธิแต่ละบุคคล ย่อมได้รับความเคารพนับถือ ตามเวลาและโอกาสไม่ใช่ทำเหมือนกันหมด

การกีฬาส่งเสริมให้มีลักษณะผู้นำ หรือหัวหน้าทีม ซึ่งเราสามารถทดลองเปลี่ยนผู้นำได้โดยการหมุนเวียน ในเรื่องการแข่งขันกีฬา ไม่ว่าจะเล่นกีฬาอะไรถือว่ามีวามสำคัญเท่ากัน เช่น นักฟุตบอล (เป็น Major Games) กับนักแชร์บอล (เป็น Minor Game) มีความสำคัญเท่ากันเป็นต้น (พงษ์ศักดิ์ พลະพงษ์, 2538, หน้า 83)

กระบวนการบริหารมักมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธี หรือกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่างๆ ใ้ได้อย่างชัดเจนโดยมีปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร ได้แก่ 4 M's (สมคิด บางโม, 2538. หน้า 30) มีดังนี้

1. ด้านบุคลากร (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์การนั้น
2. ด้านการเงิน (Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
3. ด้านวัสดุสิ่งของ (Materials) หมายถึงอุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องมือต่างๆ รวมทั้ง อาคารสถานที่ด้วย
4. ด้านการจัดการ (Management) หมายถึงความรู้เกี่ยวกับการจัดการ

สภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544. หน้านามสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการประเมินผลกระทบ และสภาพปัญหา การจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ ผลการประเมิน พบว่า การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ ก่อให้เกิดผลกระทบในทางบวก ต่อนักกีฬาเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านร่างกาย ส่วนในด้านเศรษฐกิจนั้น อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีผลกระทบทางบวกต่อผู้ควบคุมทีมอย่างมาก ในด้านจิตใจ และด้านความรู้ แต่ในด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และในด้านเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การแข่งขันครั้งนี้มีผลกระทบทางบวกต่อผู้ชมมาก ในด้านจิตใจ ด้านทัศนคติ และ ด้านความรู้ เมื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านลบจะพบว่าการเข้าร่วมสมการแข่งขัน กีฬาเยาวชนครั้งนี้

ทำให้นักกีฬาขาดเรียนบ่อย ผลการเรียนต่ำลงไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว และไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว แต่เป็นผลกระทบในระดับปานกลาง เช่นกันที่สำคัญผลกระทบต่อผู้ตัดสินพบว่า มีผลกระทบทางลบอย่างมาก คือ เสียเวลาในการทำงานปกติ และไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว อย่างไรก็ตามผลกระทบทางลบผู้ชมนั้น อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น คือความเหน็ดเหนื่อย อ่อนเพลียและสิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายมากขึ้น ส่วนในเรื่องของสภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งนี้นั้น จากผลการประเมินโดยรวมของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่กกท.ส่วนภูมิภาค และเจ้าหน้าที่กกท.ส่วนกลาง พบว่ามีปัญหาด้านการประสานงานมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการจัดการนันทนาการ ด้านการวางแผน และการแสดงผล

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2545 : บทสรุป) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 (พ.ศ. 2545) นครเชียงใหม่เกมส์ พบว่า ฝ่ายพิธีการและการแสดงเครื่องเสียงขัดข้อง เนื่องจากไฟฟ้าสนามดับเพราะการใช้ไฟฟ้าเกิน ฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่และนักกีฬา ได้รับจากสิทธิประโยชน์ไม่เพียงพอ, นักกีฬาเข้าพักตามที่กำหนดไว้ ฝ่ายอำนวยความสะดวก การจัดทำ AD CARD (ACCREDITATION CARD) ล่าช้า เอกสารสัญญาและสถานที่คับแคบ ฝ่ายงบประมาณ และการเงินการเบิกจ่ายของนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนด เนื่องจากเจ้าหน้าที่การเงินต้องตรวจเอกสารขอรับเงินให้ถูกต้อง ฝ่ายเทคนิคกีฬา การจัดทำข้อมูลรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่มอบหมายให้เจ้าภาพดำเนินการทำให้ไม่ทราบจำนวนนักกีฬาที่ขาดคุณสมบัติ จำนวนนักกีฬาที่เข้าแข่งขันไม่ครบตามที่ระเบียบกำหนด, ในบางชนิดกีฬาเพิ่มรายการแข่งขัน บางจังหวัดไม่ได้เหรียญรางวัล และมีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันน้อย

การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 (พ.ศ. 2546) จังหวัดเชียงใหม่ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546 : บทสรุป) ทราบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ฝ่ายพิธีการและการแสดง สถานที่พิธีเปิด – ปิด ในโรงฝึกพลศึกษา 2 (2,500 ที่นั่ง) พื้นที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักกีฬา เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ และผู้ชม ฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ผู้ให้การสนับสนุนน้อย ฝ่ายสถานที่แข่งขัน และฝึกซ้อมสนามแข่งขันมีไม่เพียงพอและบางชนิดกีฬาต้องใช้สนามเดียวกัน เช่น เปตอง โกลบอล และวอลเลย์ บาสเกตบอล ตะกร้อ และแบดมินตัน อุปกรณ์กีฬาบางอย่างต้องขอยืมจากหน่วยงานอื่นๆ, ฝ่ายการแพทย์ นักกีฬาไม่มาตรวจระดับความพิการตามที่กำหนดและบางส่วนไม่มาผ่านการตรวจเลย, ฝ่ายประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์น้อย เมื่อเสร็จกีฬาแห่งชาติค่อยเริ่มดำเนินการ, ให้มีการถ่ายทอดระหว่างการแข่งขัน มีเฉพาะการถ่ายทอดพิธีเปิด – ปิด, ฝ่ายที่พักและอาหาร นักกีฬาบางสังกัดไม่เข้าพักตามมีจัดไว้ให้ การรับประทานอาหารไม่สะดวก เพราะในการแข่งขันครั้งนี้ จ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงแทนการจัดอาหารบริการ, ไม่เข้มงวดในการเข้าออกห้องพัก ฝ่ายงบประมาณและการเงิน, นักกีฬาเพิ่มมาก

เจ้าภาพต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายให้แก่นักกีฬา, และเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง, ที่พัก, ยานพาหนะขนส่ง, ฝ่ายพัฒนาเมืองและการท่องเที่ยว ไม่มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว, ฝ่ายเทคนิค กีฬาบางชนิดกีฬามีนักกีฬาเป็นจำนวนมาก ทำให้การแข่งขันแต่ละวันเสร็จสิ้นไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ การแข่งขันครั้งนี้เป็นรูปแบบใหม่นักกีฬาและเจ้าหน้าที่หลายสังกัดยังไม่เข้าใจ เรื่องการขึ้นทะเบียน นักกีฬาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตลอดทั้งข้อบังคับและระเบียบต่าง สำนักเลขานุการ การเตรียมงาน ด้านการแข่งขันกีฬาคนพิการยังน้อยและการแจ้งข่าวสารให้สังกัดต่างๆ ไม่ทั่วถึง

นอกจากนี้สภาพปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติยังพบปัญหาในบางประการดังนี้

ด้านการวางแผน พบปัญหาในเรื่องของระยะเวลาในการเตรียมการวางแผนงานล่วงหน้าน้อยเกินไป เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความล่าช้า กองที่พบปัญหา ได้แก่ กองรายงานผลการแข่งขัน กองจัดหารายได้และสิทธิประโยชน์ และกองเทคนิคกีฬา ส่วนปัญหาเรื่องการวางแผนยังขาดความชัดเจนและรอบคอบ ได้แก่ กองเลขานุการ ส่วนปัญหาเรื่องการจัดทำแผนปฏิบัติงานยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ทำให้การส่งแผนปฏิบัติงานไม่ตรงตามกำหนด ได้แก่ กองพิธีการและการแสดง

ด้านการจัดองค์กร พบปัญหาในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการกองงานตามภาระงาน ยังไม่ครอบคลุมชัดเจน เช่น ควรเพิ่มกองการสื่อสาร เป็นต้น กองที่พบปัญหาได้แก่ กองประชาสัมพันธ์ ส่วนปัญหาในเรื่องการมอบหมายงานมีความซ้ำซ้อนไม่ชัดเจน ได้แก่ กองพิธีการและการแสดง กองการแพทย์และอนามัย กองบริการยานพาหนะ กองประชาสัมพันธ์ และกองเลขานุการ

ด้านการจัดบุคลากร พบปัญหาในเรื่องของบุคลากรไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีภาระงานประจำที่ต้องรับผิดชอบ กองที่พบปัญหาได้แก่ กองประชาสัมพันธ์ และกองการแพทย์และอนามัย ส่วนปัญหาเรื่องบุคลากรไม่เพียงพอ ได้แก่ กองเลขานุการและกองที่พักและอาหาร ส่วนปัญหาเรื่อง บุคลากรมีทักษะความรู้ความสามารถหรือมีประสบการณ์ในงานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างน้อย ได้แก่ กองการแพทย์และอนามัย กองที่พักและอาหาร และกองเลขานุการ

ด้านการจัดการงบประมาณ พบปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ กองที่พบปัญหา ได้แก่ กองรายงานผลการแข่งขันกีฬา กองการแพทย์และอนามัย กองพัฒนาเมืองและสถานที่ กองบริการยานพาหนะ กองเลขานุการ กองที่พักและอาหาร กองต้อนรับและจัดเลี้ยงและกองรักษาความสงบและการจราจร ส่วนเรื่อง การเบิกจ่ายงบประมาณมีความล่าช้าได้แก่ กองรายงานผลการแข่งขัน และกองพิธีการและการแสดง

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบปัญหาในเรื่องของห้องปฏิบัติงานคับแคบเกินไป กองที่พบปัญหาได้แก่ กองประชาสัมพันธ์ กองเลขานุการ กองพิธีการและการแสดง

และกองรายงานผลการแข่งขัน ส่วนปัญหาเรื่องอุปกรณ์ปฏิบัติงานไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กองรายงานผลการแข่งขัน กองเลขาธิการ กองพัฒนาเมืองและสถานที่และกองการแพทย์และอนามัย

ด้านการประสานงาน พบปัญหาด้าน การประสานงานขาดความต่อเนื่อง เช่น ในวันหยุด สถานที่ราชการปิดทำการ จึงทำให้ไม่สามารถติดต่อประสานงานได้ กองที่พบปัญหาได้แก่ กองประชาสัมพันธ์ ส่วนการประสานงานไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการโยกย้ายตำแหน่งงานในช่วงที่กำลังเตรียมงาน ผู้ที่มารับตำแหน่งคนใหม่ต้องมาเริ่มงานใหม่จึงทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่องกัน ได้แก่ กองที่พักและอาหาร ส่วนปัญหาเรื่อง จาดการประสานงานที่ดี ได้แก่ กองการแพทย์และอนามัย กองรายงานผลการแข่งขัน และกองบริการยานพาหนะ

ด้านการรายงานผล พบปัญหาด้าน การรายงานปฏิบัติงานมีความล่าช้า กองที่พบปัญหา ได้แก่ กองประชาสัมพันธ์ กองเลขาธิการ กองที่พักและอาหาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศไทย

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและการดำเนินการ กีฬาจังหวัด” เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด ผลการวิจัยพบว่าปัญหาส่วนมากที่เจ้าหน้าที่ประสบมากคือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬาตลอดจนการเอาใจใส่ของผู้บริหารงานจังหวัด

เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณ (2525. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการ แข่งขันกีฬาแห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าปัญหามากคือ การประสานงานเวชกรรมฝ่ายต่างๆ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจากองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย ล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานด้านต่าง การจ่ายมีขั้นตอนมากเกินไปเบี้ยเลี้ยงที่นักกีฬาได้รับไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์เครื่องนอนไม่เพียงพอ สนามกีฬาและที่นั่งดูกีฬาก็ทำไม่เพียงพอต่อคนชม

เดชา เกียรติศิริ (2527. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดและดำเนินการ แข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครู” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ แข่งขันกีฬาเขตกรมฝึกหัดครูที่ประสบปัญหามากด้านงบประมาณได้แก่ งบประมาณการจัดการแข่งขัน ไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากกรมฝึกหัดครูไม่เพียงพอ งบประมาณจากกลุ่มวิทยาลัยต่างๆ ล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานด้านต่างๆ การวางแผนร่วมกันของแผนกต่างๆในการใช้งบประมาณ ไม่ประสานกันเท่าที่ควร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน สนามกีฬาบางประเภท

ที่นั่งดูกีฬาของผู้ชมไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีห้องน้ำไม่เพียงพอ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน กลุ่มวิทยาลัยครูต่างๆส่งรายชื่อนักกีฬาล่าช้า ทำให้มีปัญหาในการจัดกีฬาบางประเภท กลุ่มวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ส่งรายชื่อพร้อมหลักฐานของนักกีฬาไม่ครบและไม่ถูกต้องตามระเบียบการแข่งขัน ด้านที่พักและอาหารสถานที่ไม่เพียงพอ

สมบัติ จันทร์ผ่องศรี (2528. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย “ความคิดเห็นของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1” ผลการวิจัยพบว่าคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่ประสบปัญหาอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านการเงิน ส่วนด้านอื่นๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ศุภฤกษ์ มั่นใจตน (2527. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้จัดการทีมเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาที่บาดเจ็บหรือป่วยควรได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาและผู้จัดการทีมเห็นว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนั้นมีประโยชน์มาก

วิรัช รักษาสกุล (2529. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาและความต้องการในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาด้านต่างๆ ที่พบอยู่ในระดับมากคือปัญหา ด้านการจัดทำสูติบัตรและประกาศนียบัตร ได้แก่การส่งรายชื่อนักกีฬาล่าช้า ทำให้การจัดพิมพ์ล่าช้า ปัญหาด้านพหุทะเล ได้แก่ ความล่าช้าจากการจราจร ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์และปัญหาการขาดงบประมาณ ความต้องการจัดและดำเนินการแข่งขันนั้น ควรจะให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้คัดเลือกคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินไม่ควรเป็นอาจารย์ในแต่ละวิทยาเขต และควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม

จรัญญา จันทะหิน (2534. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยครั้งที่ 3” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดการและดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทยว่าประสบปัญหาอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านอื่นๆประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการจัดการแข่งขันกับผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬาสเปเชียลโอลิมปิกประเทศไทย

พบว่าด้านเทคนิคมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง
 วินิตย์ จันทน์มนตรี (2536. หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาในการจัดการแข่งขัน
 กีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 พ.ศ. 2535 ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านผู้บริหาร ไม่มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม
2. ด้านผู้ฝึกสอน ขาดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. ด้านนักกีฬา ขาดทุนทรัพย์ในการเก็บตัว
4. ด้านการจัดการแข่งขันไม่มีประชาสัมพันธ์
5. ด้านอุปกรณ์และสนามการแข่งขัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันไม่พร้อม
6. ด้านการเดินทาง ไม่มียานพาหนะรับส่งในระหว่างการแข่งขัน
7. ด้านที่พัก ที่พักและห้องน้ำอยู่ไกลกัน
8. ด้านการรักษาพยาบาล ขาดแพทย์ผู้เชี่ยวชาญมรภกลุ่มความพิการ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2545. หน้าบทสรุปสำหรับผู้บริหาร) ได้ทำการศึกษาสภาพการ
 ดำเนินงานการจัดการกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 18 จังหวัดพังงาได้ผลสรุปดังนี้

คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 18 จังหวัดพังงา มีสภาพการดำเนินงาน
 ในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ
 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน
 และด้านการรายงานผล ซึ่งจากค่าเฉลี่ย ด้านที่มีสภาพการดำเนินงานมากที่สุดเป็นด้านแรก คือ
 ด้านการรายงานผล โคนคณะกรรมการมีความเห็นเรื่องการจัดการแข่งขันครั้งนี้มีการวางแผน โดย
 คณะกรรมการกองงานต่างๆมีความเห็นชอบว่า มีการจัดเตรียมทรัพยากรแบะกำหนดระยะเวลาเตรียมการ
 ไว้ล่วงหน้า ด้านที่สาม คือ ด้านการจัดองค์กร ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นว่า การกำหนดภาระหน้าที่
 ความรับผิดชอบมีความชัดเจน ด้านที่สี่คือ ด้านการประสานงาน โดยคณะกรรมการมีความเห็นในเรื่อง
 ของการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี ด้านที่ห้า คือ ด้านการอำนวยความสะดวก
 โดยมีความเห็นว่า บุคลากรมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ด้านที่เจ็ด คือ ด้านสถานที่
 วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยคณะกรรมการมีความเห็นว่า มีการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลรักษา
 ความปลอดภัยอย่างทั่วถึง ส่วนด้านสุดท้าย คือ ด้านงบประมาณ โดยมีความเห็นว่า การจัดระบบ
 การเบิกจ่ายได้รับความสะดวกรวดเร็ว

สรุปโดยภาพรวม เมื่อนำมาจัดระดับสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้าน โดยกำหนดเป็น
 ระดับ ได้แก่ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก จากการจัดระดับพบว่า คณะกรรมการ
 จัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 18 จังหวัดพังงา มีสภาพการดำเนินงานในด้านการวางแผน

ด้านการจัดองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการประสานงาน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการรายงานผลนั้น
มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

หทัยรัตน์ พรหมศร (2546. บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มนักกีฬาคนพิการพบปัญหา
ด้านงบประมาณ โดยเฉพาะงบประมาณในการเก็บตัว ฝึกซ้อมของนักกีฬามีไม่เพียงพอในกลุ่มผู้จัดการทีม
และผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่ามีปัญหาด้านงบประมาณ คืองบประมาณการสนับสนุนไม่เพียงพอกับความต้องการ
และปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะในการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกทราบถึงการแข่งขัน
กลุ่มคณะกรรมการแข่งขัน พบว่ามีปัญหาในด้านงบประมาณ โดยเฉพาะในงบประมาณในการจัดซื้อ
สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการแข่งขันไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์โดยในการประชาสัมพันธ์
ให้บุคคลภายนอกทราบถึงการแข่งขัน และปัญหาด้านการขนส่งและการสื่อสารโดยเฉพาะความสะดวก
ในการเดินทางจากที่พักไปยังสนามแข่งขัน

งานวิจัยต่างประเทศ

ลูอิส (Lewis, 1979. p.2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬา
ภายในมหาวิทยาลัยของรัฐเทนเนสซี” ชื่อภาษาอังกฤษว่า “An Analysis of Intramural Sport
Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee” โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ
วิเคราะห์โดย ดร.คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Christigher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จาก
แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 ข้อได้แก่

1. สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
3. การประสานงานและการบริหารงาน
4. ตารางจัดการแข่งขัน
5. กำหนดการแข่งขัน
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน
7. ระบบการให้คะแนนและกาให้รางวัลแก่ผู้ชนะเลิศ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลสรุปของคำถามที่ได้จากแบบสอบถามในแต่ละข้อมีดังนี้

1. โดยทั่วไปการดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์

2. การแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีเหตุผลและความมุ่งหมายในการจัดการทั้งสิ้น

3. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญงานนี้โดยตรง

4. การจัดการปฐมพยาบาลนับว่ายังมีน้อย

5. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นเพียงพออยู่แล้ว

6. กฎระเบียบการแข่งขันมีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดี

7. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง

8. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลการแข่งขันไม่นิยมกระทำกันมากนัก

ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าวประกอบกับคำแนะนำต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้ได้ข้อสรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุง ดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

2. กีฬาประเภทใดที่จัดการแข่งขันไม่มีการเรียนการสอนควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ

3. ควรเพิ่มและเน้นหนักเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินให้มากขึ้น

4. ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทางหรือขนส่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬาควรวางแผนพาหนะที่เป็นของสถานศึกษาเอง

5. สนามแข่งขันควรติดตั้งไฟให้เพียงพอในโอกาสที่มีการแข่งขันกลางคืน

6. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขันสำหรับนักกีฬา

วิลาร์ด (Willard 1975: 765 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา” ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงสถานภาพของโปรแกรมในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเทนเนสซี และเพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้ในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ถามผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 113 คน เกี่ยวกับด้านปรัชญา การจัดการและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน

คณะครูผู้สอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจและไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา

วัตคิน (Watkin, 1983. p. 22) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาระดับวิทยาลัยในรัฐนิวเซาท์เวล ประเทศออสเตรเลีย” (Secondary School and their Students in New South Wales, Australia) ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬามากกว่าวิชาเอกอื่นๆ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาของแต่ละสถาบัน สรุปได้ว่าปัญหาที่พบเห็นส่วนใหญ่ได้แก่

1. ปัญหาด้านงบประมาณ
2. ปัญหาด้านบุคลากร
3. ปัญหาด้านอุปกรณ์และสนามกีฬา
4. ปัญหาด้านการประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ
5. ปัญหาด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ซึ่งได้แก่ เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง และภาคที่สังกัด ได้แก่ ภาค 1 – 5
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ซึ่งได้แก่ สภาพปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬายูโด กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ประจำปี 2551 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ ด้านการบริหารจัดการ (สมคิด บางโม, 2538. หน้า 30)

ตัวแปรต้น

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. ภาคที่สังกัด
 - ภาค 1
 - ภาค 2
 - ภาค 3
 - ภาค 4
 - ภาค 5

ตัวแปรตาม

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่
4. ด้านการบริหารจัดการ

